

РЕПУБЛИКА СРБИЈА
ОКРУЖНИ СУД У БЕОГРАДУ
ВЕЋЕ ЗА РАТНЕ ЗЛОЧИНЕ
Посл. бр. К.В. бр. 06/2005

ТРАНСКРИПТ АУДИО ЗАПИСА

Са главног претреса од 21.02.2006. године

НАСТАВЉЕНО 21.02.2006. ГОДИНЕ

СА ПОЧЕТКОМ У 9,30 ЧАСОВА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан свима.

Констатује се да је веће у неизмењеном саставу.

Констатује се да су на главни претрес приступили:

- **Заменик тужиоца за ратне злочине Богдан Станковић,**
- **Пуномоћници оштећених адв. Драгољуб Тодоровић, Наташа Кандић,**

- **Опт. Медић Слободан, његов бранилац адв. Перковић Мирослав,**
- **Опт. Петрашевић ПЕРО, његов бранилац адв. Левајац Зоран,**
- **Опт. Медић Александар са браниоцем адв. Фајфрић Жељком,**
- **Опт. Вуков Александар са браниоцем адв. Левајац Зораном и**
- **Опт. Медић Бранислав са браниоцем адв. Јеврић Зораном.**

Добро, значи сви смо ту, имамо услова да држимо претрес.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се главни претрес одржи.

НАСТАВАК ГЛАВНОГ ПРЕТРЕСА

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре него што кренемо само да Вас упознам, добили смо лекарско уверење за оптужене у коме је назначено да су сви оптужени способни да присуствују данашњем претресу, добили смо и ове извештаје, које сам ја дала наредбу да се фотокопира и да се Вама достави, значи извештај који смо добили из Министарства унутрашњих послова, ресора јавне безбедности Специјална

антитерористичка јединица од 16.02.2006.године, у вези података које смо тражили за ову јединицу, затим и извештај из Безбедносно информативне агенције из Београда такође у вези било каквих података да ли поседују у вези јединице «Шкорпиони», затим добили смо извештај из Хага који је на енглеском језику али претпостављам да можете да разумете, углавном, они су назначили да све што има од докумената налази се код нас, да они немају ништа посебно и видели сте да су нам их Хага одговорили такође у вези нашег писма којим смо тражили видео-линк за сведоке Горана Стопарића и Душка Косановића, обавестили су нас да они могу да успоставе видео-линк 11. и 12.04., с тим што за овог једног Косановића нису потребне мере заштите а за Стопарића би желели да изјаву да без присуства јавности и само да видимо шта нам је ово, добро то би било све што смо добили, ми смо такође одредили Трибуналу ова два дана да се они званично позову и то редослед којим ће бити саслушани, о томе ћемо се наравно договорити. У овом моменту изволите да ли има неких предлога или било шта пре него што кренемо даље. Као што смо се договорили за данас је било да ће одбрану изнети оптужени ПЕРО Петрашевић, јел остало при томе? Јесте. Ја ћу Вас замолити да приступите, изволите.

ОДБРАНА ДРУГО-ОПТУЖЕНОГ ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРЕ

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добар дан.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО:Добар дан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте добро, јел се добро осећате? Јесте ли спремни да дате одбрану пошто је такав био договор задњи пут даћете данас изнети на овом делу суђења?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Држимо се договора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду. Ви сте до сада били присутни, Ваша одбрана је била прочитана у оној фази поступка када сте рекли да нећете да изнесете, слушали сте такође одбрану коју су изнели остали оптужени, нешто од примедаба сте дали колико је то било у том моменту, колико сте Ви хтели у том моменту да кажете. значи чули сте одбрану свих оптужених, после ћемо на крају кад завршимо са Вашом одбраном евентуално да Вам предочимо неке ствари и да се Ви изјасните уколико имате потребу.

Што се тиче Ваших права у кривичном поступку чули сте, пошто сам то износила и раније да имете могућности да се браните како Ви желите, да се изјасните о Вашој кривици, да ли сте извршили кривично дело и да ли сте кривично одговорни за то дело, да одоговарате на питања суда или не одговарате, значи на начин на који сматрате да је за Вас најпогоднији и да највише одговара начину како ћете се Ви бранити.

Прво ћу Вас наравно питати у вези кривице, да ли сте извршили кривично дело и да ли се осећате одговорним за то?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јел могу само нешто да Вас питам пре тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: На који начин се ја Вама обраћам господо, госпођо судија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Као судија, судија ми се обраћајте свима нама ако се обраћате већу, већу, ако нешто мене директно хоћете да питате као судију, потпуно.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Адвокат, господин тужиоц.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да јесте.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи гледам у Вас не у њих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, не Ви сад изнесите пред већем одбрану, нама причате, после тога као што сте видели редослед да се постављају питања, прво ћемо ми као веће уколико будемо имали потребу да Вам поставимо питање, после тога иде редослед, прво тужилац поставља питање, пуномоћници оштећених и на крају адвокати.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У истрази нам је судија дозволио да директно одговарамо на питања, значи чекам да Ви поновите, па тек онда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате како, истрага је мало другачији облик комуникације, обзиром да је ту присутан само одређени окривљени који се саслушава, нема јавности, значи главни претрес је оно што је суштина поступка кривичног, према томе Ви све што причате, причате овде пред већем а после ћемо ако буде потребе због једноставности евентуално комуникације, да директно се постави питање ако то буде потребно, никакав није проблем, то ћемо у току дана све да регулишемо. Изволите.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да се изјасним о кривици?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Пред богом сам сигурно крив, а да ли сам крив што сам у ратним условима извршио наређење то ћете Ви проценити у даљем поступку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду. Ви сте видели начин на који од прилике се даје одбрана, значи што кажу да кренемо од неког почетка како је то могуће, од момента када Ви долазите у јединицу, како сазнајете за њу, да ли неког познајете, с ким сте у контакту, какво место добијате у јединици, када добијате оружје, опрему одговарајућу, да ли идете на неки терен, с ким идете, где боравите, па ћу Вам ја у току, односно ми ћемо Вам у току постављати и даље питања, ево изволите, можете да кренете.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Добро. Прво сазнање за господина Медића Слободана имам од '92 године, тад сам био припадник Прве специјалне јединице која је била стационарана у Енестинову иначе било их је три, и имали смо интервенцију на њиховом подручју и тада је била та линија под командом ако се не вaram капетана Лесковца или не знам шта је био по чину, мислим да је био капетан, када је, били смо смештени баш у како да кажем, у подрућју те Нафтне индустрије у њиховим просторијама и тад сам први пут имао прилику да видим Слободана Медића, тад је он био командир одреда «Боца», пошто је то писало на возилима, колико их је било не знам, мислим да их је било двадесетак можда тридесетак, то не знам. Затим, што се тиче те јединице, јединице «Шкорпиони» долазим '95. године крајем марта месеца, долазим пошто сам остао без посла, односно јединица претходна која је била расформирана је а тада, а у међувремену сам знао да је Вуков Александар тамо и чак сам био чуо да је заменик и надао сам се да ће моћи да ми, да нађе место и за мене. Отишао сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од када познајете Вукова? Пошто се то надовезује, па ћу ја само мало да ускачем оно директно што се надовезује једно на друго.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Вукова познајем од '93.године, мислим од деветог месеца, били смо у истом воду у Српској добровољачкој гарди, значи Аркановим тигровима, никаква веза са Шешеловима, и тад долазим у Ђелетовце, тражим Вукова, кажем му свој проблем, он је рекао:Нажалост не може ништа да ми ту помогне, једино што може, може да ме одведе код команданта и да командант одлучи да ли ћу бити примљен у ту јединицу или не. То смо и учинили, Боца је рекао за неколико дана идемо на терен на Велику Кладушу ако хоћеш да идеш на терен, можеш, ако нећеш ником ништа. Наравно рекао сам да хоћу, за пар дана сам дошао, дан прије или на сам дан поласка, задужио сам оружје, да ли сам добио униформу тада или после терена, или сам имао своју коју сам од раније имао, то не знам, не могу прецизно да кажем, углавном одлазимо на тај терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, само пре него што одлазите на терен, молим Вас, долазите значи овде у одред Боца, да ли Ви нешто потписујете било какав докуменат, било какав уговор, било какву евиденцију, било шта слично?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Само да Вас исправим, тада није био одред «Боца», него јединица «Шкорпиони».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тада већ, значи у моменту када Ви ступате он је имао назив «Шкорпиони», јел тако?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Шкорпиони. Ја се не сећам да било шта потписујем, чак сам сигуран да не потписујем, једино знам да смо потписивали кад смо плате добијали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте предали Вашу радну књижицу, пошто сте рекли да сте претходно радили већ на другом месту?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Радну књижицу сам накнадно предао, тек касније, ја мислим већ сам био 7-8 месеци можда чак и 10, тада сам тек предао зато што се покушало да се тај наш боравак тамо да нам се упише у радну књижицу да нам се урачуна у радни стаж, није се успело у томе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.Потписујете приликом примања плате?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта потписујете?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па верујте да никад нисмо обраћали пажњу на то, само добијемо папир.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Неки лист, неки докуменат, јел тако?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Лист потпишемо где је наше име и презиме, плату добијемо, претпостављали смо да је само то доказ да су нам дали плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли имате војну књижицу?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вашу. Јел се ту уписује нешто, кад сте ступили и шта се уписује уопште било у којој фази, није битно?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У војној књижици ми је уписано чиновни који смо добили, по систематизацији радног места имали смо чин поручника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви сте имали лично чин поручника?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па прво смо били наредници, да би добили службене легитимације у случају преласка за Србију, тако, пошто смо често ишли преко

прелаза Товарник-Шид, наравно увек морају да нас зауставе, тако да не би нас детаљно претресали и да не би нас заустављали и задржавали толико, одлучено је да добијемо службене легитимације, а не можемо да их добијемо ако нисмо официри и тад их по систематизацији радног места се даје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вам то даје, те чинове, ко каже ти ћеш бит поручник ти ћеш бит незнам капетан, ти ћеш бит било шта?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Веровали или не, уписује Манојловић Срђан, ништа није било рецимо ја у Српској добровољачкој гарди сам добио чин наредника, ја мислим да је био ручак, када је читава јединица постројена, излази дежурни и прочита по наредби команданта из дана тог и тог именује се у чин наредника гардиста Петрашевић Перо, ја излазим, добијам чин пред свима, овде то није била пракса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је неко одлучивао о томе, како је неко из чиста мира могао донети одлуку да сте Ви не знам неки чин?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па сигурно да је то одлучивао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате, то Вас питам?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Слободан Медић, па не може ништа без њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је он то одлучивао и Вама је само саопштено то, јел те?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно, па ми смо прво с њим комуницирали везано за то, наравно за.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта сте комуницирали?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па за те службене легитимације.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то, шта, испричајте нам како сте комуницирали?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па било би добро да имамо неки папир у случају тог преласка, јер мењају се тамо полицајци, не запамти свако да смо ми баш са њим стално и да нам је то редовна релација, он би реко наравно да нема проблема, направимо и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тог развогора, у ком периоду Ви добијате чин?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па није прошло много, можда десетак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте тек дошли у одред, значи пре него што сте кренули на терен, шта радите Ви тамо, какво место задужујете?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам постављен одмах у вод извиђача, ту је командовао Вуков Александар, и са водом извиђача одлазимо на Велику Кладушу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми у том моменту каква је била организација, сем тог вода извиђача, каква је била организација јединице, састав јединице?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Састав јединице, колико је мени познато је била јачина батаљона негде око 500-550 људи у коме су биле две чете, вод извиђача, кухиња, радни вод и мислим да је то то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тих 500 људи је било распоређено сад у ове јединице, у ове делове да кажемо, које сте нам објаснили. 500 људи је доста велики број, шта су ти људи радили?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па у тој јединици је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У моменту кад Ви ступате и док сте Ви ту, док Ви знате, значи Ваше непосредно сазнање?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Две чете су држале линију, претпостављам да су се мењали редовно, сад којим начином то нисам упознат, држали су линију, не знам колико километара линије, мислим да је 12 километара било у нашој зони одговорности.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А која је то линија?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је линија колико сам ја упознат према селу Комлетинци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је у Ђелетовцима, значи јел тако?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ђелетовци према Комлетинцима, колико сам ја упознат.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Према некој, према којој територији?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ту је према Босуту, према територији Хрватске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хрватске?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је од прилике 12 километара, оријентационо наравно?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Немојте ме држати за реч, мислим да се спомињала цифра 12 километара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи тај део кажете су држале две чете, које су се наравно мењале, пошто не може неко непрекидно да држи?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико људи има у једној чети?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па нормално је да има стотињак људи, а ја мислим да су то биле појачане чете, да је можда било 120-130, извиђачи су бројали колико ја знам тридесетак људи, можда нешто више, радни вод је био доста бројан, пошто је нон стоп било нешто у изградњи, Боца се трудио да нам олакша тамо боравак, Боца-Слободан Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако да смо и нову зграду је успео да сагради и доста тога и те објекте где је стража боравила на линију, да увек буде топло, да буде бар та група која је тамо да им буде колко толко безбедно, тако да је радни вод био неопходан.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта су радили извиђачи?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Извиђачи су постављали mine по линији, и контролисали да ли је било неких упада или не, излазили су до Босута, значи до зоне где стража није била постављена, контролисали су углавном линију најдубље што су могли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Радни вод?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Радни вод је био нон стоп у некој изградњи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је значи било баш за градњу тај радни вод, а колко је он бројао људи?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да нагађам, 50-60, можда стотину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они су баш изводили грађевинске радове?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Грађевинске радове, ако треба да се копају ровови, ако треба тако, углавном не би се ту користила војска, пошто су рецимо, кад долазе са страже уморни су, користио се радни вод, колико ја знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате, тај материјал за градњу одакле је долазио?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је то финансирао?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па могу да претпоставим, Нафтна индустрија Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било новца у Нафтној индустрији у то време?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, ја сам имао информацију тада да су дневно из тих нафтних поља, да се избацивала сирова нафта у вредности од преко пестохиљада долара, или марака сад не знам тачно, али углавном огромна лова и њима је требало да се, требало обезбеђење да се то обезбеди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли случајно знате где је одлазила та нафта?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да је за Србију одлазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је огромна количина о којој Ви причате?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да је за Србију одлазила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је о томе одлучивао, уопште о раду, значи у Нафтној индустрији, не сад о обезбеђењу сад смо рекли које обезбеђење, радна јединица и све то, да ли знате ко је директно радио ту, колико је било запослених у Нафтној индустрији?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам, не знам, мислим да је директор Нафтне индустрије Крајине, звали смо га као Црногорац, ако се не варам, али не знам колико их је било, знам да су имали, имали су свој објекат у Мирковцима, имали су и у Вуковару. У Вуковару мислим да је била главна зграда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел било неких, јесте видели да неко ради на тим изворима нафте, да се то преноси, да се односи, јел се нешто дешавало ту пошто сте ипак Ви обезбеђивали ту?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видело се да долазе цистерне, да се то експлоатише, сад како.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никакве детаље нисте о томе имали.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је првооптужени био у контакту са неким ко је директно радио ту у Нафтној индустрији?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па, мислите на Медић Слободана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико знам имао је контакт директно са директором, тим Црногорцем, ако не грешим а са другима не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви, који сте ту радили, добијали неку нафту за Вас лични или за Ваше потребе, или за потребе Ваших домаћинстава или слично?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ми из обезбеђења, командант нам је одобрио 40 литара недељно, да ли нафте, да ли бензина, онај ко долази возилом да једноставно, пошто рецимо ми, ја сам једини ако се не варам, боравио стално у Ђелетовцима, одем кући на два три дана а и Александар Медић и Момић су ишли кућама, кад завршимо радни дан и ако немамо даљих обавеза онда они оду кућама, и долазе у заказано време, да ли је то увече или сутрадан ујутру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па им је била дата та нафта за превоз, претпостављам?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи то је недељно 40 литара?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем тога, кад сте то узимали, ту нафту, да ли сте том приликом нешто потписивали, како се водила евиденција, ко је узео а ко није узео, Вас је пуно ту?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: На тој бензинској пумпи довољно је да потпишемо се да смо узели и то би вероватно командант у контоли знао онда колико је ко узео, да ли је неко претерао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То мислим, како се вршила та од прилике нека контрола и евиденција. Колико сте Ви имали плату у то време пре одласка на терен, значи све причамо о том делу кад се запошљавате тек?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, нон стоп је то питање, како сам приметио и баш сам покушао да се сетим, мислим да је било 250 марака.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За то време да ли Вам се повећава плата?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За време боравка на терену, да ли добијате неку надокнаду, неке дневнице или већу плату или било шта слично?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У новчаном износу, не?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, не, ништа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док сте на терену, да ли сте и тада добијали нафту?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, немамо одакле да добијемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, мислим да ли се одвајало од прилике за Вас, па сте онда могли касније узети то што нисте узели?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То нисте користили док сте на терену, само док сте у Ђелетовцима?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, ако искористимо те недеље искористимо, ако не ником ништа. Није, није постојао неки акт који би рекао да ми морамо да узмео ту количину нафте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да то претпостављам. Реците ми Ви ту сте значи, кажете на терену кад сте почели да радите, радите то, јел све време док нисте у Ђелетовцима, док нисте кренули на терет, све време радите то исто у овом, код Вуков Александра, у овом његовом воду?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, ја исти дан или можда сутрадан крећем на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, то време откад, да. А Ви сте само значи били ту дан, два, од момента када сте се запослити у Ђелетовце, колко времена проводите тамо?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, ја долазим три дана пре одласка на терен, да питам да ли могу да уђем у јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И речено ми је ако хоћу да идем на терен, могу да дођем за три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А та три дана, шта радите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ништа, био сам кући.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, значи Ви уопште нисте ништа радили?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Враћам се кући, да, и долазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У реду?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: На дан поласка или можда дан раније.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко Вас позива?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рекао ми је Боца на том разговору, ако хоћу могу да дођем за три дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: тад и тад?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако не, не морам ни да долазим, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду. И сад Ви дођете тог дана кад се полази на терен, шта се дешава тог дана, јел се нешто дешава ту на терену, у Ђелетовцима, мислим у касарни или како би назвали то?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, па сам пробаћу мало опширније да објасним, један од разлога зашто сам ја хтео у ту јединицу, ми који смо били у Крајини једноставно, условно да кажем, морали смо да будемо у некој јединици. Морали, глупо је да људи попут нас што кажу, могу вољу реп да исчупају, а да не буду активирани у некој јединици и друга ствар, због егзистенције, да се заради нешто. Ја сам схватио да ми је боље да будем у неким организованим јединицама под знацима навода Специјалним, где је јака хијерархија, где се строго води рачуна да не долази у контакт алкохол и оружје, јер то не иде заједно, зато што се доста често је било да по тим нижим јединицама, да се тако изразим, саморањавања и нажалост и погибије, кад се напију па почну да глуме не знам шта и онда пуцају без везе и било је свега. Један од разлога је што сам ја тражио баш ту јединицу по распаду моје јединице, баш због тога што сам чуо да је дисциплинована, једноставно и кад смо виђали та возила, подсећали су на Арканове тигрове, пошто су тигрови имали црна возила, тигра на возилима, црне униформе и тако, исто тако су и припадници «Шкорпиона» само што је овај пут био Шкорпион, и црне комбинезоне, маскирне комбинезоне, углавном личили су на праву јединицу. Е тада кад сам дошао, запитао сам се да ли сам уопште добро учинио, пошто сам ја навикао на јаку дисциплину, посторјавање кад изађе наредник да буквално сви знају шта морају да раде, тога није било, буквално постројавање не мора бити под конац, под линију, шарено обучени, неко црни комбинезон, неко шарени, неко црну беретку, неко црвену, неко шешир, рукавице имају-немају, а једноставно кад се Боца појавио онда тишина, Боца говори, сви ћуте, што нисам приметио кад остали командујући то раде да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таква ситуација?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, да поштују и међутим временом кад сам видео ко су ти људи, какви су борци, нисам се покајао што сам дошао у ту јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Рекли сте мало пре, па Вас нисам хтела прекинути, да је по Вашем схватању то била једна организована јединица, шта под тим подразумевате, јел само ову дисциплину о којој сад говорите или знате да је неко ту јединицу организовао тако да није то нека од ових што кажете, онако оформљених успут?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, ја сам дошао, да се тако изразим на готово. То је већ све било организовано, све је било условно речено на своме месту. Да ли је то могло боље или не у то сад не би улазио, знало се ко су командири, знало се ко је војник, знало се ко иде на линију, ко остаје, ко кад спава, ко кад једе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Да ли знате ко је организовао ту јединицу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па колико сам чуо и схватио Слободан Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли је она припадала некоме или је то била његова самоорганизована јединица?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па, мислим да је у почетку одред «Боца» био његово самоорганизовано, буквално је тих неколицину људи сам изабрао, а после били смо под командом Вуковарског корпуса, под командом генерала Лончара Душана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле сте добијали оружје?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Претпостављам из команде Вуковарског корпуса.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле Вам то сазнање да мислите да сте припадали Вуковарском корпусу, јел Вам то неко рекао, јел сте се Ви уверили, јел сте Ви ишли на неке можда састанке, договоре или?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, па имао је, извињавам се што упадам у реч.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, да изволите, изволите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ишли смо на састанке код генерала Лончара, долазио је и он код нас, ишли смо код Милана Милановића-Мргуда, са њима су највише контакта имали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте то ишли, у Вуковар?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У Вуковар у касарну и доста често је генерал Лончар долазио код нас у Ђелетовце, и ишли смо у Ердут код Милана Милановића-Мргуда.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Том приликом када долазите, или он тамо или Ви идете тамо, ко буде на тим састанцима?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ми смо испред. Ја сам испред врата, остали су у возилима или испред објекта, Боца улази унутра сам, и тако да .

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Ви сте виђали људе који улазе у просторију али нисте били присутни састанцима и немате непосредно сазнање шта се ту дешавало јел?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он Вама можда после састанака рекао шта је било, да ли Вам је рекао шта су нове идеје, наредбе или било какве информације после састанака?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, он је човек који је склон измишљању, тако да у почетку сам и веровао на неке приче, а после нисам ни обраћао пажњу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, вратићемо се сад значи на овај део, рекли сте да када се он појави онда све друго застаје, јел тако. Да ли сте могли за то време које сте боравили у овој јединици схватити на основу чега је таква дисциплина постигнута?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, он је на терену био добар командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта то значи?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То значи да је имао кликер, знао је да одреди ситуацију, да процени ситуацију, знао је коме од командира треба шта да, на које место да га постави, самим тим значи то је једна од његових заслуга, био је доста строг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како се то испољавало?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па једноставно, није, није дозвољавао никакав поговор, на било какво његово, значи иако греша, идемо до краја, нема ту сад да му неко каже греша или не греша, не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било ситуација да је неко покушао нешто да му каже?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја то нисам приметио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам због тога, шта би се десило том који би нешто хтео да му каже што није он одредио?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је неке санције спроводио?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па знам за једну ситуацију, коју сам повезао да је један човек добио отказ, и ми на скретању које иде од Товарника према Винковцима, та цеста и на том скретању које се скреће лево за Ђелетовце био је стопирао један да се изразим четник, брада, коса, Боца је стао обратио му се, пошто је он био у тој јединици и добио је отказ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Вашој јединици је био?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тада нисам знао за то, тада сам схватио из тог и буквално га је Боцо обасуо питањима, шта ти то да се не изражаваш против мене, каква је то тужба, јер је човек тужио Боцу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко ме?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Суду.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А суду, да званично?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Поднео је тужбу, поднео је тужбу, и тада је он нешто одбрусио команданту и кренуо је оружје, излетели смо из возила, одузели смо му оружје, убацили смо га у цип, одвели смо га у Ђелетовце и пошишали га на ћелаво, обријали браду и морао је да потпише да повлачи тужбу и онда је био пуштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, значи из тог Вашег произилази да се дисциплина заснивала на некој врсти страха?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Страхопоштовања, да се тако изразим. Јер он је својим поступцима и заслужио да га и поштују, рецимо, добро, доћи ћу до тога, конкретно на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то ћемо сада да дођемо?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Него смо хтели претходно мало. Рекли сте да су још неки људи из јединице саопштавали одређене одлуке али да они нису имали ту снагу као што је био првооптужени-командант. Ко су ти људи који су могли неке одлуке и да ли су уопште ико мого доносити било какве одлуке или само саопштити?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако сам схватио, командни кадар који је био, јел тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извините?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Командни кадар који је био, јел то питање?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Боца је био на челу, то кад кажем Боца-Слободан Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, да, то смо утврдили да је то надимак, нема проблема?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Вуков је био командир извиђача, прве чете је био Драган Медић, његов брат, Боцин брат, његов заменик је био Ракић Зоран, друге чете је био Опачић Ђуро, и његов заменик Дмитровић ПЕРО, мислим да је набавку и кихињу да је водио Вученовић Бранислав а заменик да му је био Стојковић Слободан-Бугарин.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А радни вод?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам ко је водио радни вод, то не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У моменту кад Ви долазите, значи ту да ли, шта је Вуков радио, рекли сте да је би?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Вуков је био командир извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је имао још неку функцију?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам, разговарали смо везано о томе што сам чуо да је био заменик команданта па ми је он објаснио да је то било у моменту кад су у десетом или једанаестом месецу претходне године '94, кад је јединица ишла за Бихаћ, тада је Боца њега оставио у Ђелетовцима и после тога се повлачи то да је он заменик, пошто као не могу обијца да иду на терен, мора неко да остане и Боца је проценио да је он најбоља особа за то, да ће бит најбезбеднији и најсигурнији ако је Вуков са остатком јединице, и од тада се повлачи то да је он заменик.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Људи из јединице, да ли су га третирали као земеника, независно само за тај део, да кажемо терена, него касније кад сте Ви ту присутни, да ли су говорили, Вуков заменик или у том смислу, да ли је неко то коментарисао?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, провлачиле су се те, али то је више, више деловало као шала, нико то није тако обраћао, а ја колко знам он ништа већу плату није имао од мене, нит је могао ни мени ни осталима шта да нареди, али су га људи поштовали, то је заслужио својим поступцима, зато што је Вуков специфична особа која није ишао да кажем ђоном, он је увек нашао начин како да ступи у контакт са свим врстама људи. Са неким треба лепо, са неким мало оштрије, углавном он је ту се сналазио и углавном, мислим да нико нормалан нема шта против њега да каже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Приликом постављања људи на одговарајуће функције као што су командири чета, заменик команданта и слично, да ли знате прво, ко је о томе доносио одлуку, а друго да ли је званично доношено у смислу неког писменог документа или се само усмено саопштава?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, ја сам дошао на готово, ти су командири већ били, а у међувремену неки су само именовани за командире одељења, нареднике, ја се не сећам да је била званична одлука, у ту званичну одлуку је потребно да се построји јединица, да се упозна јединица, баш као што се то десило са мном у Српској добровољачкој гарди, тога није било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у моменту када сте Ви дошли, већ су командири постављени, значи Ви не знате ко је донео одлуку, ко ће бит командир, ко ће бит његов заменик?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Знам из приче да је Боца, али нисам био присутан да ја чујем лично да је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, али сте чули шта?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Чуо сам да је Слободан Медић одредио тачно ко ће шта да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је поред њега још неко сачињавао, да ли је постојала нека команда, неко, неколико људи који би заједнички доносили одлуке, или је само он као командант у даљем току, када сте Ви присутни ту у јединици?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, команда да кажемо, могло би се убрајат у команду ти људи које сам споменуо и накнадно Манојловић Срђан, који није колко знам распоређен, он је буквално колко се сећам радио све, значи оно што би рекли за све иди тамо, иди овамо, уради ово, уради оно, Манојловић Срђан тек по мени постаје актуелан после овог терена, када је показао на терену ко је шта је, али да се вратим, ми смо имали, то је везано за ово Ваше питање, радни дан нам је текао од прилике овако: Пошто сам ја био у јединици, спавао сам тамо, цип је био у јединици, око девет сати ја одлазим по команданта у Винковачке Бановце, то је неколико километара даље од Ђелетоваца.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У његову кућу, мислим где станује, у објекат где станује?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да и тад или покупимо Ацу, Александра Медића ако је у Бановцима, ако је у Шиду он у међувремену стигне и Момић из Берка или из Шида долазе, и тада он одлази горе у канцеларију пет или десет минута чисто онако кратак брифинг.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У Ђелетовце, у касарну?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, објасни шта и како и ми одлазимо за Шид. Углавном за Шид, некад за Вуковар, некад за Ердут, некад за Мирковце, углавном за Шид и кад се враћамо из Шида.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Извињавам се, шта радите тамо кад одлазите Винковци, Шид, и то, шта тамо се дешава.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не у Винковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Овај, рекли сте да?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мирковце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одлазите за Мирковце, за Шид, да шта радите тамо?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па у Шиду обично одемо у неки кафић и попијемо пиће и долазе неки људи, са којима Боца разговара и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је сва Ваша делатност, да пијете кафу?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је наша делатност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим јесте ли нешто радили озбиљније?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па да ли је он имао озбиљније разговоре то он најбоље зна, трудили смо се да баш не слушамо те разговоре иако смо углавном били за тим столом или ако их је мало више ми се померимо мало даље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико проводите ту времена?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сат ипо, два, све скупа са одласком и повратком.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и кад се вратите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Кад се враћамо онда нас чека ручак, ми смо ручали за једним столом, обезбеђење и Боца, и тад чекају и командири и док ми једемо командири стоје око нас и он им преноси наређења шта ће даље да раде, евентуално упознају шта су урадили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У тој просторији где се једе, Ви једете, други стоје и он им сада даје наредбе?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Управо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тако. То причате већ о оном неком делу кад Ви мењате Вашу функцију, кад више нисте јел тако у овом?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: После Кладуше.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После, претпостављам, па смо се надовезали, јел тако. Значи тако су се преносиле наредбе?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако, и онда смо ми, предложили смо му да ми једемо у кухињи, кад су они већ ту нека ручају заједно са њим, јер стварно је било непријатна ситуација, једете а они Вам гледају у тањир шта једете, колко једете, причају с њим, он наравно једе и преноси им шта ће да раде и у томе нема ту никаквих предлога, него само како он каже има да да изврше и довиђења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ико могао нешто да каже, па можда није то најбоља идеја ево ја мислим овако или мислим онако или да ли је неко могао да да неку врсту предлога?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Било је предлога, било је да кажу, можда би требали овако и, али углавном је он урадио оно што, ако му се рецимо свиди тај предлог наравно да га је прихватио ако не пресече.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су смели људи да износе предлог уопште?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Смели су зашто не, па не би их сад, што кажем није био баш толико, не знам можда сам се изразио тако али могло је да му се каже, мада није баш често уважавао то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е сада кад се каже тако предлог или се не каже није битно, јел он сам донесе одлуку или доноси са неким одлуку ту?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сам донесе одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам донесе одлуку и нареди ко шта да ради?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па никад није рекао ајмо да видимо шта већина каже па ће тако да буде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па то, у том смислу Вас управо ипитам?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Искључиво он донесе одлуку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И увек су се одлуке саопштавале за време јела?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да ли су се и после тога саопштавале, после тога, ја не знам, али ово је ситуација о којој ја причам, којој сам присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи, не да сам чуо, него сам присуствовао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он то приликом јела, наређује шта ко да ради?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И људи одлазе и то спроводе, јел тако?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Е дорбо сад ћемо до овог терена да дођемо, први терен, пошто се ово већ надовезује на први терен?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Добро.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте дошли, рекли сте после та два три дана, и шта се дешава?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Припојен сам извиђачима, одлазимо на терен Велика Кладуша, тачније место Подвизд ако се не варам, стационирани смо у једној школи, и тамо смо боравили између десет и петнаест дана, не могу прецизно да кажем, и дошло је до великог тровања, мислим да је шездесет и нешто људи потровано водом, пошто смо, имали смо извор на неких песто метара од те школе и да би се скратило људима да не морају ићи тако далеко, условно речено далеко, стигла је једна цистерна УНПРОФОР-ска, после смо сазнали да је та цистерна из Хрватске, да је вероватно то било плански урађено, углавном, јако непријатне ситуације, шездесет и нешто људи у болници где су Муслимани изнад нас да нам они дају инфузију и све и после тога су нас вратили за Ђелетовце.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зашто одлазите на тај терен, да ли знате?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Долазимо на испомоћ Баби, Баби, Фикрету Авдићу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У ком смислу?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па у ком смислу, да би помогли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим шта значи испомоћ?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, па испомоћ њиховим јединицама, муслиманским јединицама, пошто су се они тад били поделили, требало је да се формира или се можда формирала Западна Босна, под командом Фикрета Авдића, са друге стране је био Пети корпус под командом Атифа Људаковића ако се не варам, и ми смо ишли да једноставно помогнемо у разним дејствима ако се тако могу, и били смо на неким линијама држали смо линију неко време, мењали смо се, и то је све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је такву наредбу дао, да се иде на тај терен?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислите нама, или Боци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Боци?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да кажем, тада, тада не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је Вама дао наредбу?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Слободан Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам је рекао том приликом?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па добро, да се изразим, није директно мени, он је пренео Вукову, Вуков је рекао мени, идемо на Велику Кладушу, али наредба потиче од њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пре поласка за Велику Кладушу, јел сте задужили оружје?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јесам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Аутоматску пушку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само то?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Само то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пиштољ не?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не. Колико се сећам, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, остали борци да ли знате шта су имали?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па углавном аутоматске пушке, неко је имао ПКТ, неко је носио снајпере.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле је то оружје изношено, да кажем додељено, јесте ли имали неки магацин, јел донето у неком камиону, како је ишло?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Имали смо магацин, имали смо магацин, а одакле је стигло у тај магацин, претпостављам из гарнизона из Вуковара али не могу да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли добијате тада униформу, кад крећете на Велику Кладушу?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Е то не могу да се сетим, да ли сам тај дан добио униформу или сам користио своју, па сам накнадно добио то нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Ваша та ранија униформа имала ознаке, значи «Тигрова», које сте рекли да сте припадали њима?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: На тој, постојали су чичци који се скину и ставе тако да нисам носио ознаке тигрова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте носили ознаку «Шкорпиона»?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште носили, за све то време ознаку «Шкорпиона»?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: На том терену Кладуша?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не на том, уопште за време Вашег боравка?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не сећате се кад сте добили ту налепницу да кажем?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако је нисам добио на терену, добио сам по повратку сигурно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте све добили да ли се сећате, од униформе и од тих ознака?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Опет кажем, мислим, црни комбинезон, маскирни комбинезон, имао сам једну дводелну униформу Француске војске и после кад сам ушао у обезбеђење Слободана Медића, добио сам Шкорпион, са пригушивачем, зато што смо често ишли за Шид за Паланку па да не носим аутоматску пушку, онда је требало да имам оружје, тада нису били, нису били доступни да кажем пиштољ ЦЗ, тек накнадно сам добио пиштољ ЦЗ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када добијате ту униформу, без озбира у ком момету је добијате, да ли је она тада имала те ознаке неке на себи, било какве и ако јесте, које ознаке, мислим где су се налазиле?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Постојао је чичак и на чичак се стављају те ознаке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А где су се носили ти чичци?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: На раменима, са једне стране је био шкорпион, и назив ако се не варам «Шкорпиони» а са друге стране ако се не варам мач и око тог мача четири осе, опет кажем ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте добили нешто за главу?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да добио сам црну и црвену беретку, ја сам носио из претходне јединице, црни качкет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте на њему имали ознаку шкорпиона?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Поседовали смо металне шкорпионе, које смо носили, не знам да ли смо увек носили, да ли смо на том терену носили «Шкорпионе» то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су изгледали, јел баш као шкорпион?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, да, баш као шкорпион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Прави шкорпион направљен?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јесте, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Те униформе које сте добили, јел то било ново, потпуно, ил је неко већ носио, мислим?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја мислим да је ново било, за мене да је било ново, а мислим да нису сви добијали баш нове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате одакле је долазила та униформа?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мого би да претпоставим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле се набавило?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да ли је шивено у Вуковару у Крајини или у Србији то могу да нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се ушивала, ако се ушивала што кажете, по мерама особе или?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не постојала је одређена цифра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Универзална?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Те величине, те, те и те.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, да?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И како коме треба, знасе се узме.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и значи Ви кажете боравите на овом терену тих, то време десет, петнаест дана, јел тако сте рекли?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту се то дешава што се дешава, шта се дешава на самом терену, где је Слободан Медић, шта он ради ту за то време, да ли он одлази тад на неке састанке, да ли је ту стално, где је Вуков, где Ви боравите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам био у извиђачима, нисам имао контакт са Слободаном Медићем, тако да, мислим да је он био у просторији до нас смештен, где је ишао, шта је радио, не могу да Вам кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате о томе. Да ли сте били у контакту са Вуковим у том периоду јер сте били у извиђачима?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно, наравно, он ми је био претпостављени тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Где је он био за то време?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па био је са нама у тој школи, евентуално кад иде неки део јединице на терен онда би он одлазио са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је остајао тамо или се враћао?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И одлазио је и враћао се, буде два три дана или четири, па се врати, па онда оде друга група и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и после тога се враћате поново у Ђелетовце, јел тако?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се сад ту дешава, колко времена проводите у Ђелетовцима до следећег одласка?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па неколико месеци, мислите до одласка на терен?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, на следећи терен, до било каквог померања?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, неколико месеци, мислим да је следећи терен управо био Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, за тих неколико месеци, шта радите у Ђелетовцима?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја сам био у међувремену постављен у обезбеђење, лично обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, кад сте постављени?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо почетком

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: По повратку са терена, извињавам се?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не одмах по повратку пошто смо били, добили смо пет, шест, седам дана слобдо ми који смо отровали желудце, тако да се опоравимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А и Ви сте били међу њима?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, да, да, ја сам за десет дана сам изгубио осам килограма, нисам буквално смео ништа да једем и кад сам се вратио, нормално поново сам био у извиђачима неколико дана и тада једноставно мислим да је вече било, само је Боца рекао:ајде обуци се пошто сам био окупани у теретани сам био, идеш са нама. Ја сам се обукао и понео сам пушку наравно, рекао је не треба ти то остави, идеш само с нама. Мислио сам да је неки задатак или нешто, међутим отишли смо за Шид на пиће, вратили се назад, рекао ми је идеш сутра, исто самном ујутру, буди спреман, па прексутра, па тако, и онда рекао је немаш више ништа са извиђачима, од сад си стално уз мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је то значило, сад сте стално уз мене?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па да водим бригу о њему.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: На који начин?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да се њему нешто не деси, кад било шта што њему треба да ја будем при руци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи нека врста обезбеђења?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је сем Вас још неко ијшао на исти начин као и Ви и припадао обезбеђењу?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па пре мене су већ били ту Момић Милорад и Александар Медић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас тројица, значи у том моменту сте?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још неко се укључивао?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Како сам чуо пре мене је био Драгиша, звали су га «Леки», и он је напустио јединицу и мислим да се због тога указала потреба за још једним и да је због тога узео још једног а ето игром случаја мене.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И увек су да кажем, Вас тројица сте били у обезбеђењу, да ли се још неко појављивао ту?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Стандардна постава, нас троје, евентулно би можда неко се прикључио да оде са нама, али не у сврху обезбеђења, једино на теренима је Боца волео да поведе Слободана Давидовића.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сам хтела за њега питати, да ли је он био у оквиру његовог обезбеђења?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Само на терену, само на терену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и он Вама то каже сад ћеш око мене, да ме обезбеђујеш, зашто Вам то каже, да ли сте Ви претпоставили, зашто је баш Вас изабрао, Ви сте нови, тек сте дошли, не познаје Вас баш пуно, зашто баш Вас?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, јесте ми било чудно, мада ми се познајемо и кад смо са јединицом Српске добровољачке гарде дошли у испомоћ у Ћелетовце, тада сам имао прилике исто да се видим са Боцом, и знао је да сам био у гарди, да ли је то био разлог или једноставно пошто сам ја пре био у јединици за обезбеђење лица и објеката и у којима смо се, чак смо имали обуку и да обучавамо друге људе, за обезбеђење лица и објеката, пре рата сам боксовао, тренирао сам кик бокс, циуцицу, и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: При чему сте били у тој јединици за обезбеђење лица и објеката при Аркановом или?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не били смо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, пре тога?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Били смо при одељењу Министарстава у Боровом насељу, где је био помоћник министра Којић Илија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Министарство унутрашњих послова?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па тако је?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Унутрашњих послова Републике Српске Крајине.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Српске Крајине. Реците ми шта сте Ви завршили од школе?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Средњу текстилну школу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте завршили школу, после тога шта Ви радите, јел сте се одмах запослили или припадате одмах тим јединицама, како креће тај Ваш део?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, не, ја сам отишао у војску, после војске буквално конкурисао сам за једну фирму, не знам како се зове, за обезбеђење, и међутим дошло је до рата, избегао сам из Осијека, тако да нисам у Осијеку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И углавном се бавите тим обезбеђењем да кажем, све време у Вашој каријери, на тој пословној?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не, ја био сам обичан војник у почетку, обичан војник, да би у тој јединици, ја сам '91 био припадник полиције, Станице полиције Даљ, и из те полиције прелазим у Специјалну јединицу у Ернестинову, и буквално то су све специјалне јединице кратко трајале, зато што је много лажи било у томе и онда кад виде да не могу више да лажу онда расформирају јединицу и као формирају неку другу али та друга ће да буде права и онда ми сви онако одемо у другу, пуни елана, пуни воље, пуни свега и онда исто тако са тм другом, па са трећом, е тек кад сам дошао у Српску добровољачку гарду онда сам видео шта је права дисциплина и шта је права војска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Тада кад сте значи постали члан његовог обезбеђења, шта сте тада имали од униформе, од одеће и од оружја?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Исто те униформе, а временом сам добио и дводелну НАТО униформу, а од оружја сам имао тај шкорпион, тада сам добио шкорпион, да

не носим аутоматску пушку са собом, опет да не идем голорук, што се каже, и после тога не знам када задужио сам и поштољ ЦЗ 99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли то значи да Ви све време, значи боравка од момента кад сте постали члан обезбеђења и одласка на терен, стално носите шкорпион а не другу врсту оружја, аутоматску пушку или то?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја носим аутоматску пушку нон стоп, осим кад идемо за Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Осим кад идете?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: За Србију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта тад носите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Шкорпион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шкорпион, само кад идете за Србију?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Шкорпион је све време самном и аутоматска пушка, али аутоматску пушку не носим у Србију јел ипак је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А, значи носите и шкорпион и аутоматску пушку, а носите ли пиштољ, то кад сте добили касније?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Е, кад сам добио пиштољ, онда сам раздужио шкорпион и носио сам пиштољ ЦЗ 99.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То оружје које сте добили, јел то било ново оружје?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Шкорпион није био нови а ЦЗ јесте, ЦЗ 99 је био нов.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и значи Ви сте сад у обезбеђењу с њим и шта се дешава, ту док сте у Ђелетовцима, значи то идете по кафићима, пијете кафе и то, јел нешто радите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, да се још допуним, пошто сам ја волим доста прецизан да будем, ја сам поставио питање какви су моји задаци, рекао је од сада је твоја брига сам само ја, да ли може неко да ми нареди нешто, рекао је не, ни случајно, искључиво примаш наређења од мене, нико други те не интересује. Шта ми радимо, буквално, где он ту и ми.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте икада за то време од тог момента па док сте у Шкорпионима, од било ког другог примили било какво наређење, од најбаналнијег наређења, стани ту, седи ту, вози, не вози или нешто слично?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само његова наређења?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Само његова наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се икад десило да неко његово наређење нисте извршили?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Никад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира каквог је карактера, мислим од најбаналнијих до најозбиљнијих?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нажалост, види се по овом снимку, нисам одбио наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Никада нисте?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Никада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште постојала могућност да одбијете неко наређење, то говоримо сад глобално, не прецизирамо ништа, него глобално да би знали ситуацију јединице, ето просто?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: За мој случај, не, не, ја сам у војсци носилац значке примеран војник и тако сам васпитан да извршење мора да буде приоритет свега. Значи тај који наређује није без разлога ту да он баш наређује, а где би то водило кад би војска се питала, е овако ћемо или онако, ово је паметно, ово није паметно, ту онда нема војске. Ја сам васпитаван тако, да се наређење мора да се изврши.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је неко од тих људи близу Вас, у Вашој околини од обезбеђења, пошто сте с њима најближе, да ли је неко од њих евентуално некада одбио да нешто изврши?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико знам не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је постојала могућност да неко нешто уради а да не добије наређење од Вашег командира, првооптуженог?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, на нас тројицу конкретно мислим, не, били смо му баш одани и трудили смо се да не изиграмо његово поверење, ништа да не радимо што он не зна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је некад, неко, нешто урадио а да није добио наредбу, самоиницијативно, да ли се могло десити, рецимо да је он негде, да је командант негде другде, моментално одсутан, да је требало донет неку важну одлуку, да ли је могао неко донети неку такву одлуку без њега?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Од важних одлука мислим да не, можда неке ситне одлуке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би биле ситне одлуке?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ситне одлуке, да ли ће рецимо извиђачи ако су нешто чули, да оду без, пошто он није ту, да оду да преконтролишу шта се десило, ту би Вуков преузео одговорност на себе, послао их, мислим то делује ситно, али не дај боже неко да погине, поставило се питање одакле теби право да било шта, међутим он није се никад, без његовог знања колко знам упуштао да иде скроз до границе него чисто да види шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Управо сам Вас хтела следеће питати, да ли знате да је Вуков донео неку одлуку самостално, самоиницијативно, а да о томе није обавестио првооптуженог?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, иако би нешто тако што сам навео одлучио, обавезно би га обавестио, чим би имао могућност да га обавести, не само он него и остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли уопште знате да је неко донео неку одлуку?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, мени није познато?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је ико, икад донео без његове сагласности било какву одлуку?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Није ми познато, нагађао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи само причате о евентуалним могућностима да је можда могуће, али Ви лично за то не знате, како сам ја схватила?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да се нешто слично десило овако, не могу скроз да потрефим да се десило тако да Боца, односно ми да смо били удаљени, да није могао да ступи у контакт а да је било претпоставка од страже или да кажем од људи који су на линији да се неко убацио на наше подручје и да је Вук једноставно, послао је људе само да виде о чему се ради, наравно била је лажна узбуна.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате, да ли је о томе после обавештен командант?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је, знам, знам зато што смо се вратили па му је он.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је могло по Вашој процени и у Вашем сазнању, да се деси нешто рецимо, да је неко донео ипак неку одлуку, а да не обавести после спровођења те одлуке да кажем, првооптуженог?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Верујте, то ми није познато, не знам да ли је могуће и ако је било могуће пре тога док сам ја био тамо, за такве ствари не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако се ради о неким важним значи, рекли смо одлукама, а рецимо, првооптужени није на терену, негде је отишао на састанак или слично, на који начин би се њему саопштила та одлука, шта би се у таквим ситуацијама дешавало?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ми смо у возилу имали везу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какве врсте?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је била станица, станица, и он је имао тај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како је функционисала та станица?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па у возилу смо имали станицу коју рецимо кад наместите, она може да нон стоп тражи, тражи, док неко не проговори, чим проговори заустави се баш на тој станици, значи могли смо улазит у разне канале, нисмо морали да будемо само на рецимо првом каналу, или другом, трећем или не знам којем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се са том станицом могла успоставити веза са другим станицама које су биле или на терену, или у бази или негде другде?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па овиси од удаљености. Сад ја не знам до које удаљености се могло, а.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви знате да се некада није могла успоставити веза?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо, мислим кад је у Ердуту да не, да не може да се, да је то предалеко, али Боца је доста био савестан с те стране и он би узео телефон па би назвао, питао да ли је све у реду и знам да око тога није било проблема, да их није, никад није предуго остављао јединицу без његовог контакта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У неким ситуацијама би јединица евентуално доносила неке одлуке без њега?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па што каже, кад смо одсутни неколико сати, онда свашта може да се деси у међувремену и онда увек пронађе начин да назове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то пронађе начин, шта то подразумева?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ако не може, рецимо ко што би из Ердута узео телефон, назвао, питао јел све у реду, јесте, нема шта да се даље прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то Ви лично знате, да је узимао телефон, назвао, питао и то?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Знам из његове приче у возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После кад је, е добро. И шта се значи дешава, узимате униформе, добијате оружје, колико људи креће на тај нови терен, где је нови терен, како Вам саопштава да се иде?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нови терен Трново?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите колега?

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Ја бих само замолио будући да брањеник има већ непосредно казивањем говори већ сат и петнаест минута, прилично је напорно и по његовој молби ја интервенишем, када смо припремали одбрану да после сат, сат и петнаест минута, дате једну кратку паузу, да просто човек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих проблема.

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Сад смо, сегмент сте завршили, долазимо до Трнова, мислим да је то следећи сегмент који је врло битан, молим Вас да му обезбедите паузу од десетак минута.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нема никаквих проблема?

АДВ.ЛЕВАЈАЦ ЗОРАН: Хвала.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само да још завршимо, значи пре него што сте кренули на Трново, само ко Вам саопштава то, па ћемо онда кренути, тај Трново?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако бисте могли или чашу воде, па не морамо направити још неко време паузу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Молим Вас чашу воде, направимо нема никакав проблем, све што је потребно ми ћемо да урадимо, само нам, смо нам тај део, кад добијате наредбу и то од кога добијате, како се припрема, па до кретања на терен?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ми смо у возилу чули да се иде на терен,

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од кога?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Од команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Вам каже?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да треба да се иде на терен, није се знало где, и он је требао да иде по, односно на састанак, где би се одредило на који терен се иде, сад мислим да је отишао у Ердут. Да је у Ердуту добио наредбу, кад се вратио, ми смо нагађали где би требало да идемо, ја сам му у својој претпоставци рекао да нисам био на сарајевском ратишту, могли би тамо да идемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тад када одлази на терен, кажете у Ердут, кад одлази на разговоре у Ердут и када, после чега Вам саопштава одлуку, јер сте Ви тада исто са њим?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где сте били, испред врата?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим у Ердуту нисам био ни испред врата него у возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: У возилу?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је ту још био у Ердуту, сем њега, присутан, да ли сте ви неког видели лично, непосредно?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу, не могу да кажем, мислим да смо ми задњи дошли и да су сви били унутра, а не могу, не могу да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он можда споменуо после у возилу, с ким је био на састанку?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, он је склон причама, па тако да, то што он спомиње, можда није укусно ни да причам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то је Ваше право, наравно. И шта он Вама у возилу каже да идете на нови, каже да идете на нови терен, не каже где, јел тако, јел каже за које време, за колико дана?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У ствари, ово је јавни суд, што не би и споменуо, реко је да је био Слободан Милошевић, лично и да га је загрлио и рекао сине Слобо све је у твојим рукама, е тим речима је, сад је све у твојим рукама.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То у Ердуту му је рекао?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је то било, подразумевало се «све је у твојим рукама»?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па тај терен, и он је нама рекао идемо сада на Сарајево, међутим после смо схватили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вам је реко у возилу?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У возилу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то је Ваша, а јел Вам реко за колко дана идете или, јел реко сутра идемо, прексутра, за пар дана?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да рекао је, рекао је за колко дана, не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, ево сад ћемо да направимо паузу, пошто мало да се ви одморите, једно петнаест минута, мислим да је довољно. Јел Вама довољно петнаест минута или хоћете дуже?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Довољно. Довољно је и десет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нека, пошто ћемо и чешће правити паузе. Петнаест минута ћемо направит, па ћемо онда следећу правити опет око дванаест, није проблем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА:

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Главни претрес се прекида ради паузе за одмор у трајању од 15 минута.

Настављено у 11 часова после паузе за одмор.

Хоћете молим Вас приступити. Реците ми јел било довољно времена мало да се одморите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Довољно. Јесте ли спремни да даље. Ја ћу замолит само да нам донесу воду и мени једну за?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Имам, имам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, Ви сте добили, е добро, онда може за мене још једна. Значи дошли смо до припреме за Трново, сопштено Вам је, јел тако, да се иде на терен, то Ви сазнајете у возилу. Ви значи чланови обезбеђења. Како се и да ли се, и да ли Ви уопште то знате, саопштава осталим, ко треба да иде, на који начин, како се иде, кад се иде и сви остали подаци?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, ја бих само да се надовежем пошто је ово на брзину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Изволите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Везано за Слободана Милошевића, то је класична лаж, ми смо се и насмејали у возилу, наравно то сам само хтео да дочарам колико је био склон лажима, није то једини пример, има још примера, ако Вас интересује могу да наведем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад је он тако рекао, јел би се то могло протумачит као лаж или можда као шала, а био сам са Слободаном Милошевићем, рецимо или?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, ако је шала, онда би то он прихватио као шалу касније рекао да се шалио, међутим он је хтео себе да дочара колико је он битна карика у свему томе, не, ја претпостављам и да га је требао нешто Слободан Милошевић, да би га звао у Београд а не да би он долазио у Ердуту, на његове ноге, мислим то је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А кажете, било је још таквих неких примера?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па он је патио, он је био за мој појам велик командант, али је патио да буде још већи, хтео је да буде на врху вероватно, рецимо кад смо били на Косову, били смо стационарани у Пролом бањи и тамо газда кафане у којој смо јели, доручак, ручак, вечера, наравно о чему да ми причамо него о рату, и тад се потегла, потегло се питање о командантима, о командирима неких јединица, наравно он тврди да зна све, буквално све, са свима је ратова, са свима је добар, ми смо се навикли на те већ његове, што каже можда је то његов део тактике и тад је био споменуо да он познаје Вељка Милановића, команданта «Вукова» са Вучјака, нашта сам одмах приметио да је човек се уозбиљио, тај газда те кафане, и он је причао како је Вељко рањен у његовом присуству да га је он унео у возило и све, кад је човек рекао, па шта причаш ти, ја сам његов кум, ја сам био тамо, ја сам га унео, шта је с тобом, и наравно окренуо је тему на другу страну. Оћу да кажем колико је био болестан у тим неким стварима да себе валда увелича још више.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, у реду, е значи сада крећемо овај део што смо сада рекли у вези припреме за терен за Трново. Ово сам питала сам Вас да Вас подсетим да ли он то саопштава, на који начин, мислим само јединици и то, како то функционише, тај део припрема?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да будем прецизан скроз али претпостављам да је, да је прво саопштио командирима, командири својима на, својим људима и да је онда, да ли пред полазак сам, мислим да је пред сам полазак, да је сва јединица постројена, сви који иду, и да им је речено иде се на подручје то и то, мислим да се баратало појмом Сарајево у почетку, пошто је нама рекао, ево конкретнo мени испунило ти се предвиђање идемо на Сарајево, међутим кад смо дошли до Пала и Јахорине, онда завршили смо у Трнову, наравно схватио сам да то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, колико Вас укупно иде, и како идете?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја мислим да је то негде појачана чета, сто педесет, сто шездесет, можда сто седамдесет људи, ја мислим два аутобуса или можда три, нисам сигуран, два камиона ТАМ 110 или 150, ми смо ишли са кратким ципом пајером, после нам је био довежен и други цип, ишла је хладњача за кухињу, ишо је шлепер, који је преносио и храну и наоружање и муницију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А људи су сви били у аутобусима или су били у камионима, пошто кажете било је 150 људи?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, не, не, у аутобусима, али неко је био можда у камиону, возач, сувозач или можда треће лице, али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел кажете било је од прилике око 150 људи, а знамо да у аутобусу може стати највише 45-50?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја мислим да стане 56 људи у аутобусу, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: 56, значи са та два?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Или три аутобуса, не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Оружје, муницију, јел то носите из базе?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То носимо из базе.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И храну?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И храну.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Све то креће, значи из Ђелетоваца, јел тако?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Одређена количина наравно, јер ми смо тамо требали да будемо тридесет или четрдесет дана, не могу да прецизирам, тако је првобитно било речено.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Кад крећете, у које доба, да ли се сећате?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, ја сам имао доста тих путева, тако да ми се то збркало у глави, не могу да прецизирам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Реците ми и то кад крећете, колко дуго путујете, докле путујете?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па знам да смо, стигли смо до Пала.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: На Палама смо нешто чекали, не знам што.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па можда пола сата, или читав сат, можда и два.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел се неко удаљавао, излазио из возила, из аутобуса, јел сте?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел сте одлазили, сви седите ту тако?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па изађу из возила.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али мислим, не одлазе на неке договоре, на састанке, нешто'
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. И онда настављате после Пала?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И онда настављамо и завршили смо на Јахорини, конкретно ми смо били стационарани у хотелу «Шатор».
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви комплетно из возила, из аутобуса, јел тако?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Комплетно.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из камиона, све колко Вас је било. Колко остајете ту на Јахорини?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Два или можда три дана, не знам да ли смо једном преноћили или два пута.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава ту на Јахорини, што боравите уопште, што сте ту стали, јел се нешто дешава за то време док сте Ви ту?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па није ни мени било јасно што смо ту стали, да ли смо нешто чекали или, углавном Боца је за то време имао пар састанака.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ишли смо до неког хотела, знам да је њему су долазили у собу и Милан Милановић-Мргуд и Којић Илија, долазили су код њега, а он кад је ишао на разговор да ли је то хотел «Бистрица» био, ми смо били за суседним столом и то су ми били непознати људи. Од познатих био је Мргуд-Милан Милановић.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да. Кад су код њега долазили ту у собу, да ли сте Ви били присутни у соби?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У једном моменту јесам био у почетку, па чекали су да изађем, наравно нису хтели да причају, па сам напустио собу.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је било људи у соби?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Боца, Илија Којић и Милан Милановић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, само њих тројица?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Само њих троје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате непосредно или посредно, шта су причали, да ли Вам је рекао после састанка?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, не то је што кажу, ми што сазнамо и то је ако он сам почне да прича. Врло је неукусно да постављам таква питања, то се нас не тиче, али знам да после тога разговора, то вече смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је ту на Јахорини било још неких јединица, да ли сте неког виђали, војску, полицију, било које друге организације?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Било је, било је доста војске ту, ја знам да је била јединица из Ердута, иначе и то је моја бивша јединица, и њих сам препознао. Илија Којић је био са њима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Односно испред њих, њихов, не знам који је тада био тренутно командант те јединице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте још неког видели?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па кажем, било је доста војске.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, да ли сте препознали неке припаднике неке организације као што је Ваша, већ су били Шкорпиони или неке друге сличне?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам да ли су обележја носили.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. А неког да сте Ви препознали лично, неку особу, познату?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па било је, било је познатих наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па били су неки који су били са мном у Српској добровољачкој гарди, али су они били самном и у тој јединици у Ердуту, тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је било неког познатог командујућег кадра?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, не, ван овога што сам споменуо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сем њих двојице о којима сте говорили, неко други са тих високих да кажем позиција и чиновна?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, то не могу да се сетим тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е добро, и Ви ту боравите значи та два три дана, шта се онда дешава?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И онда крећемо, мислим да је чак, да смо само једном преноћили у том хотелу, да је друго вече, да смо кренули, била је ноћ, односно претвече смо кренули ухватила нас је ноћ, четири сата и нешто смо се ми провлачили до Трнова, ишли смо тим, како да кажем пртеним путем, видели смо да је свеже направљен, пошто је, ти камиони су често западали, па смо имали проблема да их извучемо са тог пута, и углавном стигли смо, морам да нагласим под угашеним светлима смо ишли, и стигли смо до Трнова, не знам колико је било сати и које време, тамо нас је био чекао један лонгистичар, представио се, не могу да кажем ко је шта је и углавном било је две варијанте колико је мени познато, или да се сместимо у Трнову то је била као боља варијанта, пошто је била струја, било је воде и била је друга варијанта викенд насеље ван Трнова, међутим Боца се одлучио за викенд

насеље, што се на крају показало добро, јер ми смо имали наш агрегат, није нам фалила струја али смо избегли могућност гранатирања а то је један од потеза који се показало да је добро процена с његове стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када долазите до Трнова, чиме долазите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам у ципу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ови остали људи из?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: А ови остали у камионима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта је са аутобусима?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Аутобуси колико ја знам остају на Јахорини, да ли су се вратили, мислим да се нису вратили, зато што кад смо долазили, пошто смо сваких неколико дана ишли на Јахорину поново, аутобуси су били тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците, то сваких неколико дана ишли на Јахорину, јесте исто тим пртеним путем, сваки пут ишли, или сте ишли?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сваки пут.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки пут?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сваки пут, јел добили смо информацију да остали путеви нису проходни односно да нису у.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Функцији?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У нашим рукама, тако да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па нисте ни покушавали да идете регуларним путем?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, не, било је, буквално је било оно да кажем барикада, нечим је било заграђено да не би неко можда ко није упознат, да не би кренуо тим путем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је ту сада доста људи око 150 људи, где је смештено, да би се спустило до Трнова, где су ти људи?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сви су били у камионима, значи вероватно је, како сам сазнао и после да је војска Републике Српске да су послали неке исто.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи Ви сте добили додатне камионе?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Додатне камионе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то, зато Вас питам, на Јахорини, Ви сте добили додатне, не само оне који су кренули из Ђелетоваца, јел тако?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сви су смештени у камионе?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сви у камионе, та хладњача, наш цип, и не знам још шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И они првобитни камиони са оружјем и они иду, Ваши који су кренули из Ђелетоваца?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То су та два камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па претпостављам да су и они били ту, значи подељено је, да за та два дана је подељено оружје војницима, муниција, онај борбени комплет од 150 комада, ако је неко хтео више и мислим да је остатак муниције који се могло, да је исто потоварен у камионе заједно са људством и да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта сте Ви том приликом на том терену имали од оружја?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам имао аутоматску пушку и ако се не варам шкорпион.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то била она иста аутоматска пушка, исти шкорпион који сте имали у Ђелетовцима или сте добили ново оружје?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Исти.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исти?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Исти.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ту добили пиштољ неки?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Остали. Рецимо из обезбеђења Вашег?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, колико знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим који су с Вама били?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Имали смо своје оружје.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто, аутоматску пушку и шкорпион, сви носе исто?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не ја сам имао шкорпион.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта су остали из обезбеђења носили?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја мислим да је Аца имао свој приватни пиштољ не могу да се сетим који, а да је Момић имао «Магнум» 357.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А остало од оружја сем пиштоља?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Аутоматске пушке.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шкорпионе?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не само сам ја имао.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само Ви сте носили?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И Бода, мислим Бода Давидовић да је имао 7,65 пиштољ, и наравно аутоматску пушку.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и значи дошли сте у Трново, кажете кад сте дошли до Трнова, јел сте се задржавали пре него што сте се распоредили по тим викендицама?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, дочекао нас је испред те команде, после смо схватили да је команда тај који је био задужен за логистику и распоредио нас је и после тога сместили смо се тамо, ја мислим следеће јутро да смо отишли назад у ту команду и онда је било одређивано, шта, како, где.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колко је удаљено, колко су удаљене те викендице од команде?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па да кажем, километар, два, можда три.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад кажете команда, шта под тим подразумевате?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па то је зграда, кућа на спрат, која, у којој је, на спрату је била та канцеларија у којој је командант одлазио на састанке, на брифинге и тако.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био у тој команди?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па вероватно онај који је био главнокомандујући за комплетно ту акцију, ја не знам.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га Ви видели некад?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јесам видео сам га, али не знам ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко је?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам ко је.
ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и Ви долазите, значи то је неко доба ноћи, претпостављамо јел тако, сместите се ту, како се смештате у викендице?
ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо, конкретно за ту викендицу ја сам први дошао до ње, дошао сам што каже, да видим дал је минирано, ако и мора неко да то будем ја, а на командант, проверили, шта је како је, онда смо се на брзину сместили

пошто имамо ми своје вреће за спавање. Та викендица је изабрана за нашу команду, а по осталим кућама су се остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е, шта то подразумева Ваша команда?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па команда значи где је смештен командант и где долазе други командири на брифинге и на.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је у тој викендици био смештен сем команданта?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У тој викендици командант, Александар Медић, Бода Давидовић, Момић, мислим да је био Косановић, ако се не варам, овај конобар што је ишао Мики и ја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте сви били у тој викендици. Јесте били у истој просторији или је било ту више просторија?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Овако кад се улази у викендицу има стол, пролази се тај стол са, у левом углу иду степенице према горе, са леве у десну страну уза степенице улази се у гроњу просторију, у тој просторији смо били Момић, ја, Косановић и мислим тај Мики, и онда кад се попне горе са леве стране је друга просторија која је ужа и тамо ако се не варам била су три кревета на којима су били Боца, Медић Александар и Бода Давидовић, пошто Аца има проблема са бубрезима а Бода има брух, он сваких неколико сати је морао да лежи, тако да он, не знам ни што је он уопште ишао на терен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли случајно знате, да ли је ту био смештен Медић Бранислав?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где је он био смештен?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па он је био ту, што кажу, кад треба ту је али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате уопште где је био смештен?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па из његовог излагања сам чуо да је био смештен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, али да ли Ви знате, само Ваше лично сазнање?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, не, не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате где. Остали су били значи ту у близини?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Иза те викендице су били смештени Вученовић Бранислав, Стојковић, мислим Дмитровић ПЕРО, сад за даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Вук је првобитно био мало даље смештен, можда неких педесет, сто метара, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добри. И сада се Ви моментално сместите ту и ујутру кажете одлазите, ко, ко је то ко одлази ујутру у ту команду сада у Трново?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Одлази Боца са нама, сад немојте ме држат за реч, да ли смо одмах отишли у команду или смо сачекали јутро то не могу да се сетим али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е кажете, он са нама, ко сте то Ви?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Момић, Медић Александар, Бода Давидовић, ја и командант.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сад сте Вас четворица у његовом обезбеђењу, јел тако?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту на Трнову сте?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Није, није увек ишао Давидовић, некад кад га баш јако, кад има проблема са брухом онда ескивира, остане, углавном нас тројица смо нон стоп ишли.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и одлазите затим ту у Трново, шта се тамо дешава?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам испред врата, они су доле, Боца је на састанку, после кад се враћамо, тад је био активиран Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ту кад се враћате, док сте још у возилу, Ви, ко вози, дал се сећате?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Возио је или Момић или Боца. Мимић је, имали смо такав распоред да сам ја увек био иза Боце, сад ако он вози за сам иза њега, ако Момић вози онда сам ја наравно опет иза њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је то тако одредио распоред?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, Момић је негде око 195-6 цм, имао је негде око 130 и коју килу и није било правило, али он да седи иза јако му доста треба времена, не јако доста времена, него му треба више времена него мени и Аци да изађе из возила, а нама је баш, брзина је на првом месту да морамо да реагујемо у било које сврхе. Тако да је онда он возио, доста често је Боца возио, углавном такав је био распоред.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а шта је радио овај Медић Бранислав?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Медић Бранислав возио је један од камиона и колко знам он је увек на терен ишао зато што је екстра мајстор, екстра механичар и нисам, не знам да ли постоји неки квар који он није отклонио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у каквим је он односима био са првооптуженим?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У каквим односима?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим, јесу ли били добри, јесу ли били блиски, јесу ли били било како повезани, било шта?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите Боца је оженио његову рођену сестру, и ја не знам да ли је ико био у завади са Медић Браниславом, то је тип човека који је смирен, који је једноставно толико пристојан да човек не може да се наљути на њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он поштовао команданта?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно, наравно, он је поштовао све.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јели извршавао његова наређења?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно, без поговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате некад да је нешто одбио или да није рецимо испоштовао, Ви сте генерално рекли да уопште не знате, али ја Вас морам питати за појединачно?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, да у реду је, није ми познато, јасно му је било ко је ту број један и кога треба да слуша, остале, и ако би неко наредио, он није му на дрзак начин га одбио, него на фин начин му каже не могу, обрати се Боци и готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га познајете мало ближе као човека, какав је, сем ових особина које сте рекли?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ево то што сам рекао, нисам се ја с њим нешто екстра дружио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, то мислим колко га познајете уопште?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Карактеристично је о њему да је он увек насмејан, увек је био насмејан, а за разлику од ове ситуације нажалост што се налази ту где и ми сви, али човек који зрачи позитивном енергијом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Александар?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па њега знам мало боље.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта би могли о њему да нам кажете?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Како да почнем, био је доста ведрога духа, био и даље, валда га ово није превише пореметило, коректан, поштен, частан човек пре свега, и како видим што ми се јако свиђа морална је особа.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Откуд он у обезбеђењу?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја сам пре свега схватио да је он у обезбеђењу баш зато што су кумови и да би било безвезе да он сад буде на линији, а кумови су и знам да је Боца баш волео да буде у његовом друштву зато што је, човек је екстра духовит, баш оно, зрачи позитивном енергијом што сам реко за Бранислава, никад није досадно с њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он поштовао и извршавао наредбе?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било какве врсте?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Било какве врсте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је евентуално он могао нешто сам да одлучи, да донесе сам неку одлуку и да ли је Вама то познато?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па познато ми је да није могао, он је рецимо за разлику од мене, он је имао мало другачији однос, рецимо ја сам доста дуго се Боци обраћао са Ви, док нисам схватио да њему то у том моменту толико не значи, наравно и даље кад би неко био у присуству обраћао сам му се са Ви, док рецимо Аца му је од почетка, оно имали су разне теме и знали су мало грубље и да се нашале један према другом, док сам ја увек био на дистанци.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: О Вуков Александру?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Вуков Александар, па да кажем да ми је драго што га познајем као таквог, иначе од гарде човек који је неприступачан, јако неприступачан, дозволи приступ само посебним људима и једноставно затворен је никад себе не доводи у ситуацију да неко може да га поклопи, са разлогом да му затвори уста и кад се шали води рачуна с ким се шали, до које границе се шали, карактеран, честит, поштен, изузетно способан војно и једноставно драго ми је што га знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је он тако војно био припремљен као што кажете у односу на наредбе које је добијао од првооптуженог, јел их извршавао?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А у ситуацији да евентуално сматра да би можда његово мишљење било важније или примереније у некој ситуацији, да ли се тако некад дешавало?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, ево видите ја имам сазнање једне ситуације кад је била акција «Олуја» ако се не варам или можда «Бљесак», ми смо добили наређење да кренемо на село Нуштар, и да једноставно да пробамо да растеретимо, добили смо информације да су се све хрватске снаге да су се окренуле тамо према Книну, наравно, Кордун, Лика, шта је већ, Книн, и тад смо добили наређење да са још неким јединицама да се крене према Нуштру, да би тим вратили неке јединице назад, у смислу да се уплаше да ће да изгубе овај део територије, Вук је имао свој потез одакле је требао да иде и једноставно вратио се и рекао је Боци нема шансе ту да се прође ту, уочљиво је мина до mine, а шта још да се не види, једноставно Боца му је реко, наређење је мора да се иде, само се вратио, међутим недуго затим Боца га је стопирао, није, срећом није нико превиђе отишао на дубоко па није нико ни изгнуо, али без поговора.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Је поштовао наредбе команданта?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно, наравно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате да је некад евентуално нешто урадио а да у некој ситуацији када командант није био присутан, пошто је био он његов заменик у одређеним опет ситуацијама, да је нешто урадио можда по својој одлуци?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ево онај пример што сам Вам навео, значи али чим је командант дошао он га је известио да је урадио тако и тако и знам да је Боца рекао одлично, то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, е сад ми значи реците, ту је значи смештена команда, под којом Ви подразумевате команданта и обезбеђење, јел тако?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ту био неко ко је снимао нешто, неко са камером јел се ту неко појављује и од ког момента се то лице појављује?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је Душко Косановић, он је био задужен за снимање, ја могу да се изразим тако ако дозволите, он се буквално утрпао, јел од Јахорине са нама у возилу, ишли смо са кратким ципом, четири сата и нешто смо путовали а иза нема седишта, буквално нам је, баш сметао, баш сметао, али он је тако, ако дозволите љигава особа која се додворио Боци да је то јако потребно за све и да се он не вуцара по камионима, ишао је с нама и сво време је био тамо, био је задужен за снимање, али какве врсте снимања, он је снима наше шале, а рецимо кад треба да се иде на линију, е онда би то преузео Стојковић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ми реците да ли се камера појављује и раније на терену, овом претходном у Кладуши или први пут се све снима кад се креће у Трново?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите за Кладушу не могу да се сетим, али у Трнову од почетка буквално из касарне кад смо кренули, камера је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је та камера била присутна у Ђелетовцима док сте били ту на обезбеђењу нафтних поља?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислите сво време?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да или у било ком периоду, да ли се снима ту нешто, пре терена?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам, мислим да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим кад Ви видите први контакт тај с камером и ту особу која снима?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико се сећам, на терену, зашто, зато да не би он морао да буде на линији него да има обавезу са камером.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта он сад снима?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па снима, буквално како се, где ми идемо, шта идемо, шта радимо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Снима све?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Снима боравак наш тамо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чија је то камера, да ли знате?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је од, из Шида, Џафер му је надима, мислим да се Момировић Драган да се зове, он има.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А откуд она код њега уопште у рукама?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па њих двоје су добри и тај Џафер је оно што каже оће човека, оће да позајми, оће да помогне.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад Ви у Трнову видите да он снима тај долазак Ваш, и те свакодневне ситуације, шта снима, мислим шта је то што снима, шта је интересно да би се снимало, или снима све редом?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па све редом, што је њему интересно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он процењује. Ко му је дао дозволу за снимање и да ли је тражио од некога?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па наравно, од команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви присутни били кад му је он тражио дозволу и кад му је овај одобрио или сте то чули од некога, или претпостављате?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сад то не могу да кажем, ни једно, ни друго, ни треће. Глупо је да кажем, само да претпостављам али не могу да се сетим момента да сам баш чуо да му је Боца наредио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, а откуд знате да је од команданта наредба онда, односно дозвола, да кажемо?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не може ни од кога другог да добије, јер то није мала ствар снимати јединицу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи никако није могао по Вашем мишљењу, самоиницијативно узет камеру и снимати без ичијег одобрења?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То значи колико сам у јединици могу да тврдим са сто посто, значи сто посто није могао, морао је да добије дозволу од команданта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, да ли је Вама било необично сада, шта ће та камера ту и уопште да се снима, мислим, да ли је то уобичајено, нешто у дејству рата, терени, тамо се пуца се, линија се чува а неко снима?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, необично је снимати егзикуцију, али овако није ми било необично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли некада видели, рецимо када сте били у Аркановим тигровима или негде друге, да неко снима камером догађај, јел било то уобичајено, ја не знам, зато Вас питам?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Знам да је било у тигровима да има неколико касета, неколико снимака, из њихових мислим конкретно са Кашића и не знам шта друго?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Исто тако снимано?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Исто тако снимано, мислим да са те стране и је идеја да се снима наша јединица, претпостављам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е па то Вас питам, добро и шта се сада дешава у Трнову. Ви се ту сместите, седите у викендицу, одлазите на састанак, вратите се, где је та линија, шта сте Ви требали да радите у Трнову?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, ја лично нисам упознат са линијом, знам само кад силазимо са тог преног пута и кад се прикључујемо на ту цесту, асфалтну цесту која иде према Трнову, са десне стране је муслиманска линија била најближе и ту је Вуков добио задатак да се припоји некој босанској јединици и да се та јединица да се удаљи, пошто је била најближа и најризичније је било конкретно са тог асфалтног пута да се пролази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А колико је та линија од тог асфалтног пута удаљена да ли знате?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу то да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате оријентационо?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па да нагађам, дал је 500 метара да ли је километар не могу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли знате колко је то од тог Вашег командног места удаљена линија?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мора да се тај део који сад спомињем, мора да се прође цело Трново, а ми смо били на другом крају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли би случајно могли у неком опису, колко пешке или возилом или километрима ако можете наравно, ништа не инсистирам само ако можете да определите?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нагађао бих. Ми смо били на тој линији, то је једини пут што смо били на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кад сте били?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Вуков је добио задатак да се припоји некој босанској јединици и успели су да помере линију, не знам за колико, и остали су ту читаву ноћ и ми смо ујутру дошли да их сменимо и били смо до послеподневних сати када је дошла нека друга босанска јединица која је и нас заменила, и тад смо се ми вратили назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад кажете «Ви сте дошли», ко то Ви?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ми са командантом и остатак јединице, чете.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту је био командант и Ви сте били све то време што кажете до поподнева?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тих неколико сати, да кажем, пошто не знам у које време смо ми стигли тамо, морали смо да се попнемо горе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је командант још некада ишао на линију, а Ви нисте евентуално знали, кажете да није ишао, сад сте то рекли?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, ја знам да се од нас одвајао није, а само једанпут смо ми били на линији и то тада, тада.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А ко је био на линији?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Та линија, ми са тим завршавамо, кад је дошла друга та босанска јединица, она нас је заменила.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они су преузели?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Они су преузели, ми се враћамо и дал је у току дана или сутрадашњег дана, ми преузимамо другу линију, другу линију, ето то је ова линија о којој је Вуков објаснио где је, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро.

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И ту исто морам да нагласим да је јединица из Ердута, могли смо да бирамо да ли ћемо бити јединица која је у припреми, па ако негде пукне да та иде да помаже, што је ризичнија варијанта или да будемо на линији, Боца се одредио за ту другу варијанту да будемо на линији, што је много безбедније, безбедније за људе и преузели су ту линију. Мислим да је по Вуковој процени, пошто је Вук био горе, колко ја знам Боца није био на тој линији, и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је била дугачка та линија коју сте преузели, та друга?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам. Дал неколико стотина метара или неколико километара, ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је људи било на линији?

ОПТ.ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Био је део чете, пошто нису сви могли да буду у исто време и били су извиђачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли су се смењивали људи на линији?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико се ја сећам, чета се је нон стоп смењивала, сад да ли сваки други, трећи дан то не знам, а Вук је одрадио једну или две промене и мислим да је онда тражио од Боце да остане, што му је он дозволио зато што им је напорно било да стално силазе па се пењу горе, што каже ако се доле освеже, оперу се, опет кад дођу горе мокри су кроз знојави.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је Вуков Александар силазио са линије у команду?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико се сећам неколико пута да ли је то два или три пута не могу да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: За тај цео период?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико је тај период био колико је он био на линији, тај период колико сте ви остали ту?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо 30-ак или 40-ак дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само два до три пута да је сишао, да сте га видели у команди?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да не бројим то једанпут или двапут кад се променио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, него ово кад је стално, кад значи стално борави ту? Само сте га два до три пута видели да је сишао?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А да ли је могуће да је силазио а да га ви нисте видели?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Постоји могућност.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што је долазио та два, три пута да ли знате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па долазио је рецимо ако има неко наређење или нека информација које не могу везом, не због неисправности везе него што не може везом да се пренесе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Због поверљивости, важности података?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Или због батерије или због не знам шта би треће било.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јесте ли Ви икад били на тој линији лично?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И командант никада није отишао за тих колико сте рекли дана, никад није отишао да види где је линија?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, да кажем ја не знам да је он икада био на тој линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је он могао бити, а да Ви не знате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тешко да је могао. Неко би морао ићи од нас са њим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то нормално, мислим да командант не оде на линију, по Вашој процени, мислим по неким војним процедурама да ли је могао командант да не оде да види линију где су му борци?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ако има поверење у командире и може да прође.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е то сад може да прође можемо да протумачимо на разне начине.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па може да буде, рецимо за мене није нормално.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми из тога произилази да је он имао поверење у Вуковара претпостављам јел тако чим је он био стално на терену?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико ја знам највеће поверење је имао баш у Вукова. Имао је поверење и у Чокета, Опачића Ђуру и у његовог заменика, то су способни момци, највише у Вукова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто су они били сад на терену да ли су они могли доносити неке одлуке које се тичу моментално терена а да о томе не обавесте команданта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па могли су да донесу одлуке ако су нападнути да пуцају без његовог одобрења. Наравно, то није у склопу тога да морају сад да чекају да и они пуцају да дејствују по нама, али да би напредовали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислила сам на озбиљније одлуке, не да пуцате то се подразумева вероватно?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Добро, то је јако озбиљна одлука, Вук није у том домену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ако пуца неко на вас нормално нећете чекати да вам неко јави сад пуцај ти него нормално ћете реаговати. Мислила сам у смислу било каквог померања, склањања, смене, доласка, одласка, значи такве неке одлуке?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наша јединица је била позната по томе што се није повлачила без обзира на какве ударе, а нису смели ни да напредују без обзира да су правила таква ако се види да можда један део може не смеју да напредују може бити једноставно да навлаче па да се уклоне и не ако не може читава линија да напредује или одређени део не сме ниједан део линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром на ту удаљеност између борбене линије и командног места како се успоставила веза, како се успостављала веза, то смо мало пре нешто причали у вези тога?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Имали су мотороле, било је доста проблема са том везом што је и нормално за терене јер свака страна користи ометаче везе, нарочито сво време рецимо прислушкује се веза тако да постоје шифре са којима се комуницира и како се преносе неке одређене информације, а ако дође до дејства онда се и наша страна и њихова користи тим ометачима да њима омета везу, односно они нама тако да буде проблема да се пренесу неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Обзиром на ту чињеницу, да ли се могло комуницирати?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Увек су налазили начине да комуницирају. Значи, то су биле кратке информације јер не сме да се развлачи баш да ту иде нека прича.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте имали неке термине који су употребљавани у комуникацији који су специфични или другачији од обичних речи којим би рекли муниција, оружје, људи, заробљеници, шта ја знам, да ли сте имали неке термине?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Наравно, то увек мора да буде али мени нису познати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви их нисте лично користили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, ја нисам ни морао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви некада контактирали том радио везом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте били некад у ситуацији да одете донекле, да примите неку поруку, да преузмете или нешто да дате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте? За то време дејстава док је Вуков Александар на линији ви сте у команди, шта се дешава у команди, шта ви радите ту? Не мислим Ви, мислим на комплетно командант и обезбеђење његово?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Своди се на то да кажем опуштена варијанта, опуштено испред те викендице смо да ли се картамо некад, да ли једноставно неке шале, забаве, кад треба у команду иде се у команду, кад било шта се деси на линији онда наравно Боца преузима све пошто је. Боца једноставно нађе начин да и

осталима судионицима у томе да до знања да добро барата са тим. Једноставно такав је човек зна да се наметне у позитивном смислу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Док су они ратовали на линији ви сте се овде шалили или како? Ја Вас питам шта сте радили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не у то време.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја вас директно то питам?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Они су на линији, нема дејства. У то време ми можемо да се картамо или одемо до Јахорине или у команду кад дођу дејства.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта радите кад дођу дејства?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Кад дођу дејства ми наравно ту смо чекамо реакцију команданта, а командант је онда буквално некад имао по три везе у рукама пошто са једном комуницира са артиљеријом, са другом са командом у Трнову, са трећом са линијом и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико често он одлази у Трново у ту команду?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: па свакодневно, некад по два пута дневно, мислим да је некад и три пута дневно, то није важно да ли је дан, ноћ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел увек ви идете с њим?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Увек.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Може ли се десити да били где он оде без вас?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Без мене или комплетно обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обезбеђења?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Без обезбеђења не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се икад десило да он крене на Јахорину или било где, било каквим поводом, неким хитним да ви нисте у могућности да га пратите, а да он оде без вас?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико ја знам не, немогуће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да је икад игде отишао он сам?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Није ми познато. Могао је да оде рецимо без мене или без Аце или без Момића, неко је увек морао да буде, а ја се не сећам да је на том терену икада без мене отишао негде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви имали било какве наредбе од стране њега да урадите нешто, ипак боравите неко време ту доста времена? Да ли сте ви нешто радили сем што сте га обезбеђивали и ишли с њим од Трнова до Јахорине и то? Да ли сте нешто друго радили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико се сећам само то. Само смо били задужени за њега. Кад смо ми поред њега он је опуштен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, сад сте ту на терену, за Вукова сте нам рекли. Ту док сте на терену, значи у Трнову, шта је Вуков у којој функцији, Вуков Александар какву функцију има?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Командир извиђача.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли у том периоду се он спомиње као заменик команданта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли га неко зове замениче?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите ја не знам од његових људи да ли се неко шали с њим и да ли му се и даље после тога обраћа са замениче, али ја то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како тако стриктно знате да није заменик?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: па ја сам то навео у почетку да није заменик. Ви сте ми у мом излагању кад сам пошто ја нисам правник рекли сте ја сад као бранилац једноставно неке ствари знам, заменик има ваљда нека овлашћења, ваљда има неке привилегије, ваљда се разликује од нечег. А по чему се он то разликује од нас?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви из тога изводите закључак?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па наравно. Ко ме је он могао да нареди осим извиђачима, коме? Никоме. Јел имао он већу плату? Није имао већу плату.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је било оно у смислу што смо говорили рецимо командант оде негде на Јахорину рецимо и нема га ту неко време, да ли је он у том међувремену могао да нешто одлучује, да доноси било какве одлуке, да било шта уради без знања команданта? У том смислу је заменик, значи замењује га док он није ту?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па могао је да одради ситне ствари, рецимо крупне ствари ако би се десиле ја верујем ако је у питању јединица или не знам нечији животи да би Вуков то одрадио али би одрадио што боље може али би чим би био у могућности да би обавестио команданта да ли је то у реду, да ли тако да настави или једноставно да одустане од тога?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад долазимо до спорног догађаја. Реците ми шта знате о том дану, да ли знате који је дан, које доба дана, где сте били, с ким сте били, шта сте радили, шта се дешава?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нажалост дошли смо и до тога. То јутро мене буде пошто сам спавао, морам да вам кажем увек је неко од обезбеђења био будан. Ја мислим у том моменту да је био будан Бода Давидовић, а да смо ми нас троје да смо спавали. Мене буде, каже «силази доле треба те Боца». Ја пошто сам близу тих степеница био устао сам, погледао сам доле, Боца је био доле код степеница. Рекао је «сиђи доле».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Стајао, седео, шта је радио?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Стајао је гледао према горе. Сиђи доле имам задатак за вас.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то под вас, ко се подразумева?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па кад каже за вас, ја сам то подразумео за обезбеђење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко је то сада ту у моменту у том обезбеђењу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нас четворица, значи Момић, Александар Медић, Бода Давидовић и ја. Ја силазим доле, пошто сам било је питање како сам био обучен, никад нисмо се скроз раскомотили него рецимо скинем чизме и скинем борбени прслук са горњим делом јакне и онда само нагрнем то, чизме, силазим доле и наравно онда у ходу облачим све што ми треба и тад кад излазим напоље видим камион да је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сами силазите, видите Медића који стоји ту? Јел он и даље стоји у викендици?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, он је изашао у међувремену.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Испред?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ко је ту? Он, ви и камион који видите? Има ли неког поред камиона?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Камион било је доста војске, рецимо што ми је шта значи доста можда десетак људи, петнаестак, не могу сад да прецизирам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Поред камиона или испред викендице?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ту около, рецимо не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Која је удаљеност између викендице и камиона?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па да ли је 20 метара, 30 метара, не могу да прецизирам. Мислим да није више од 30-ак метара. То је то рецимо двориште да кажем те викендице. Мислим, како ми је остало упечатљиво да је Бугар био баш на ћошку, Стојковић Слободан баш на ћошку викендице и тада ми Боца каже идите и побијте ове људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви излазите из викендице и срећете га испред викендице? Јел тако Медић Слободана испред викендице? Да ли је неко поред њега близу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Стриктно поред њега мислим да није био нико у том моменту, а да ли је на неких 4, 5 метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим у том смислу да ли је неко могао да чује то како се он Вама обратио?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Могао је да чује Стојковић Слободан, мислим да је морао да чује. Сад да ли је ту био Александар Медић, Момић нисам сто посто сигуран.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да они и даље спавају, да је он вас позвао и да Медић и ови спавају, јел тако Александар? Јел су се они у међувремену пробудили, како се они буде, како они силазе, шта се дешава с њим?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Будили су нас све, сад да ли су се остали у том моменту пробудили, рецимо могу да тврдим пошто смо ја и Момић били један до другог спавали да је Момић устао. Да ли је сишао заједно са мном не могу сто посто да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Александар?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И он је накнадно сишао, сад да ли је одмах сишао то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га видите да силази накнадно, јел се сећате, не сећате се?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да ли је сишао заједно са мном не могу сто посто да тврдим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А Медић Александар?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И он је накнадно сишао, сад да ли је одмах сишао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви га видите да силази накнадно?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нисам га видео, видео сам да је доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То, видите га доле? И сад Вама лично се обраћа?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мени се обраћа Медић Слободан са речима идите и побијте ове људе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А које ове људе?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Који су у камиону. Ја сам питао ко су они, рекао је то су заробљени муслимански војници.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви те људе видели у камиону пре него што вам је он то наредио или не?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите цирада је, али задња страница је отворена и види се да људи леже. Не види се колико људи, не види у каквом је стању, али се види да леже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Од места где Ви стојите, релативно испред викендице, до места где?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, ја сам пришао до камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви већ прилазите у међувремену?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Фактички на два или три метра од камиона.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И тада видите да је отворена цирада и видите да људи леже?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Цирада је отворена они леже, само је, значи задњи део није отворен, односно није затоврен.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Разумем да је отворен.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И страница је отворена.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он се вама обратио? Да ли се неком, сем Вас, а да сте Ви чули обратио са истим тим речима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, то се не сећам. Сећам се да је, пошто је Бугар стајао на углу, на ћошку те куће, да му је рекао иди по камеру, идеш ово да снимаш.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што сада да снима Стојковић?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па зато што је Косановић у међувремену враћен за Ђелетовце. Да ли је имао неке проблеме са Боцом или је имао са здрављем то не знам, углавном он је враћен и тад кад је враћен знам да је Боца одредио Бугара, односно Стојковића да буде одређен за ту камеру и мислим чак, не могу да тврдим сто посто али мислим да је Бугар ишао на линију и да је снимао по линији шта се дешава.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте ви чули то кад јеј одредио Стојковића за снимање?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јесте чуо сам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То кад је одредио, не мислим испред камиона, него кад је уопште одредио да ће он убудуће да снима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, зато што се постављало питање ко ће сад камеру и сам Косановић је питао коме да остави камеру, рекао то ће Бугар да преузме. Зашто баш Бугар то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То сам баш хтела питати?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сад да ли је у исто време пред Косановићем да ли је рекао звао Стојковића то се не сећам или му је накнадно рекао, углавном Косановићу је рекао то ће преузети Бугар ти се не секирај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, он се прво обраћа Вама, после се обраћа Стојковићу каже иди ти снимај то, јел тако сте рекли? Да ли сте чули да је још неко нешто рекао Медић Александру, да је рекао овом Давидовићу, или било коме другом било шта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, то је било јасно и гласно речено, ја претпостављам да је свако ко је био ту да је то чуо, сад ко је ту стварно био присутан не могу да тврдим, да ли је Александар био баш ту, да ли је Момић ту био, једино што могу са сигурношћу да тврдим да је био Стојковић ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Таква врста наредбе шта је за Вас значила?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значила је да уђем у возило и да извршим ту наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел Вам то није била необична наредба?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јако необична верујте, јако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте реаговали на било који начин?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, нисам одреаговао, једноставно питао сам ко су ти људ.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А зашто нисте реаговали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нисам обучен да постављам, да кажем сувишна питања да питам шта је. То би могло да се протумачи да се плашим да сам кукавица, да можда доводим у питање извршење те наредбе једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте уопште могли да реагујете да сте хтели?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја нисам научен да реагујем и уопште да доводим у питање извршење наређења. Ја сам био затечен одмах од тог момента, једноставно био сам у шоку, почео сам да схватам шта се тражи од мене, знам да у свим својим претпоставкама суделовање у рату, у ратовањима, значи никад нисам могао да претпоставим да ћу да добијем такву наредбу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја управо због такве чињенице Вас и питам зашто нисте реаговали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Једноставно ваљда је преовладало то што сам ипак тако васпитан да не постављам питања него да извршавам наређења.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте тада схватили да командант неће ићи са вама и да ли сте то уопште схватили док нисте ушли у камион, пошто сте ви обезбеђење идете свуда са њим због тога Вас питам? Како ће сад он без вас остати, где остаје, ко њега сад чува?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је његово наређење. Нисмо ми да постављамо питање шта ће се даље догодити.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви сте рекли да он нигде не иде без вас, не само лично Вас, него без обезбеђења, сада одједанпут он даје наредбу он не иде?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Он не иде он остаје у команди, ваљда је команда безбедно место.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то једина ситуација коју Ви знате да је таква била? Да ли знате да је још некад остао без вас? Јел вам некад још нешто наредио да он остане, а да ви идете или обратно?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислите на терену?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: На терену то ми је једина ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко улази у камион?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па мени је у сећању да улазим ја, пошто ми је наредио улази у камион иди у дубини, буквално ми је то наредио. Ја улазим унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одозада улазите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, у кош камиона и сад пошто сам после тог догађаја погледао снимак, то ми је некако оставило у сећању да је и Стојковић био у камиону пошто се види мој снимак да ја улазим у камион и да ја седам тамо, зато сам претпоставио да је Стојковић ту и стварно се не сећам да је још неко био. Да ли ја чујем да је после у камиону да је био и Момић и Аца и Бода, али још увек се ја тога не сећам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Реците ми у кабини камиона да ли знате ко је био?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је возио камион?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Само могу да претпостављам. Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите кад се зауставља камион ко излази са места возача?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не видим пошто вероватно су они први изашли па су нама отворили страницу да ми изађемо.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кажете, вероватно су они, шта то значи?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Возач, сувозач и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел био сувозач?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јесте.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Знате или претпостављате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, ја претпостављам да су у кабини били и Медић Александар и Момић пошто се не сећам да су били у кошу, значи морали су некако да стигну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава, ви улазите у камион?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Улазим у камион, камион креће.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је са осталим тим војницима који сте рекли да је било десетак, шта се с њима дешава? Јел неко од њих улази још или остаје, да ли уопште пратите тај део, да ли знате шта је с њима било?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да кажем прецизно. Углавном нису сви ишли на линију који су били тамо ако је питање у том смеру.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро камион креће и ви видите сада да људи, шта раде у камиону ти заробљеници?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да људи леже и тад сам приметно да су везани, да су им везане руке.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како леже?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Леже колико се сећам на стомаку.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су везани?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Везани су рукама на леђима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чиме су везани?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако се не варам жицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су обучени?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Било је цивилно су били обучени, није било униформе колико се сећам. После кад су изашли из возила приметили смо да неки су имали мало дуже ногавице, неки мало краће, неки су имали буквално горњи део да је јако узак, зимске чарапе то је летњи период, мада по питању да ли су војници или не то нама није превише постављало неко питање пошто су Мислимани, муслимански војници били познати по томе да не само у цивилу да иду у напад него да иду и без оружја, узму неке лонце и лупају са штаповима по лонцима стварају буку и ако би неко од оних који имају оружја ако би пао, погинуо онда узимају њихово оружје настављају тако да томе нисмо придавали неки значај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они значи сад лаже? Шта ви радите у том камиону? Јел седите, стојите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Седим у дну камиона, ако се не варам са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате да ли за то време неко снима, односно Стојковић да ли снима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па после, колико се сећам видим да је то снимио мој улазак и што сам сео и после тога не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико траје тај пут?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па то је неколико километара, два, три километра, да ли можда четири, не знам, можда десетак минута, можда петнаест.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта ради се за то време, шта се дешава ту у камиону за тих 10-15 минута?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте нешто причали, да ли сте нешто коментарисали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па вероватно јесмо коментарисали. Не верујем да смо ћутали, али не сећам се шта.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде заробљеници?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Заробљеници леже.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли нешто говоре, да ли нешто траже, да ли плачу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се било шта дешава?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У мом уласку је један покушао да дигне главу. Ја сам га гурнуо ногом, да ли сам нешто прокоментарисао не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што га гурнусте ногом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па што да диже главу, па што да устаје. Ја сам добио утисак да он хоће да устане.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па везан је већ онако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тек после сам, то се одмах десило чим сам ушао, тек после сам регистровао да су везани.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И докле ви сад стижете с тим камионом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је мени непознато пошто никад нисам био у том делу тако да и да ми је речено где идемо ја то не бих знао, углавном претпостављам да су возачи знали где треба да се одвезе. Стигли смо до тог дела и изашли смо напоље и тада ако се не варам да је Стојковић рекао да му је отишла батерија.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте полако. Сад излазимо из камиона, зауставља се камион. Ко излази из камиона прво?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо, ја колико се сећам, значи даље сећање да смо Стојковић и ја у камиону, да ли нас је било више стварно мени није, нисам регистровао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел спуштена цирада за време транспорта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да није. Колико се сећам није.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад кад је стао камион, јел се сећате ко је од вас двојице изашао први?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја нисам први пошто сам ја био у дубини, значи тај ко је био ближи изласку изашао је први.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите ко излази из кабине камиона?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите ко је сада ту око камиона?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, значи опет кажем, пошто сам погледао снимак по повратку ту је Момић, ту је Медић, ту је Бода Давидовић, ту је чује се Стојковић, пошто се не види јер он носи ту камеру, ту је Бранислав Медић «Зекан» и не могу да се сетим да ли је још неко.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли видите Медић Александра?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нисте рекли њега, зато Вас питам?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, видим њега.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то је шесторо људи и Ви?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли још има неко Вама непознато или неко којег се можете сетити или мислите да је било више људи, али се не можете сетити ко су или било шта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не. Колико се сећам не, али ако је питање усмерено према том што је спомињано пуковнику или капетану не. Дефинитивно не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ви познати ту, нема никаквог непознатог лица, никога?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, то је измишљена прича, то не постоји.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То смо ми наравно касније доћи. Али значи ту сте вас седморица ту стојите око камиона да кажемо, јел тако? Када излазе заробљеници?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: По мом сећању заробљеници излазе после тога кад је Стојковић рекао да му је отишла батерија и тада ја мислим да он говори Зекане иди окрени возило или тако нешто слично, иди по батерију, сад без везе да их враћа назад. Заробљеници излазе напоље, лежу доле исто на стомак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко наређује да легну?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко наређује?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па неко им каже да легну.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како излазе они, обзиром да су везани и леже у незгодан положај? Како успеју да се подигну?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу то да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, они углавном изађу из камиона и неко каже да легну и где легну?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Легну одмах поред где је било како смо гледали према камиону, односно према линији са леве стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А како Ви знате где је линија кад кажете не знате то место?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Камион је ишао у том правцу вероватно испред тога.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате, али процењујете да је то правац према линији? Добро. Да ли знате тада или сада колико је то место далеко од линије, пошто се сад ту налазите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па знам из контакта са Вуковим кад је сишао који је рекао око 200-300 метара даље од линије.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И то где се они налазе Вуков и његови извиђачи?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате колико је удаљена босанска линија од тог места од камиона где се сви налазите, где су борбена дејства колико је та босанска линија удаљена?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сад сте ме збунили са тим босанска.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па та линија муслиманска да кажем?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Муслиманска, па сад не знам колико је од наше линије колико је удаљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви не знате где се она налази? Углавном знате само ова где је линија коју Вуков држи? Само мало молим вас извињавам се ако сам погрешила, резумем јасно ми је, јесте мислила сам на муслиманску зато сам прецизирала. Значи, знате где је ова линија где је Вуков, јел тако, то знате отприлике?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То сам после сазнао, а и даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Мислим да ли знате уопште где је муслиманска сад у односу на камион?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се за то време чује нека пуцњава, да ли се чују нека дејства евентуално или тако нешто, да ли Ви чујете док сте ту?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико се ја сећам чује се спорадична пуцњава. Из којег правца то не може да се прецизно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико ви сада ту боравите поред камиона без покрета, ту колико дуго стојите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите то је опет кажем био сам у шоку и за мене тад време није представљало нешто. Сад да ли је то било 10 минута, 15 минута, пола сата, не, али знам да није дуго.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта се дешава за то време заробљеници леже, ви стојите, камион одлази?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Камион се окреће, одлази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко иде са камионом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: По оном што смо код истражног судца могу да претпоставим да је отишао Зекан, пошто је њему Бугар се вратио, Зекане окрени камион и иди.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Медић Бранислав јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Возач камиона одлази са камионом? Да ли он сам одлази, да ли знате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И то не знам и то не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви видите Стојковића ту?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Стојковић је и даље ту. То опет морам да нагласим без снимка који сам погледао после још мање детаља бих се сетио. Погледао сам и то ми је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, што можете ја Вас питам а Ви имате могућност што се не сећате да кажете никакв проблем није, ја сам Вас питам па Ви сад колико можете одговорите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја се ослањам и на тај снимак јер сам после терена погледао тај снимак јер био сам у шоку тако да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што сте погледали снимак јел то одговара неком Вашем сећању догађаја са терена?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Одговара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, одлази, ви стојите ту, шта се дешава ту тих 15, 20 минута, пола сата није битно колико? Јел се нешто дешава, јел причате нешто, коментаришете, јел неко пуца, јел неко плаче, јел се нешто дешава уопште?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па дешава се. Мислим да је Александар Медић у једном моменту да је пробао да разговара са заробљеницима, а да му је Момић испалио рафал изнад главе и његове и од заробљеника у фазону доста приче, сад да ли се то односило на Ацу доста приче или на њих пошто су почели сви углас да причају, то не могу да проценим. Тада колико се сећам и Бугар је стално инсистирао, опет кажем Бугар, Стојковић да се поразговара са њима и да се сазна ко су, шта су, одакле су и тада сам и ја чучнуо, поразговарао са њима, значи питао сам ко су, шта су, одакле су и тад први пут сазнајем да су из Сребренице и питао сам их и за годиште. Углавном најстарији је рекао тај први што је био до мене да је 59-то, мислим да је онај следећи рекао да је 79-то годиште.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви како сте чучнули поред тог првог, јел је то са десне или са леве стране како они леже ако они овако рецимо леже, јел ви чучнете с десне или са леве стране у односу на њихов положај тела?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Овако, ако су они поређани према линији, ја сам чучнуо до онога што је најближи линији да се тако изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, то би да кажем било десно, онај ко је последњи у том низу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако гледам према њима са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам кажу ко су они, сем што су из Сребренице?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, да су једноставно заробљеници, и тај кад је одреаговао да је 79-то годиште ја сам га питао шта ти треба да ти носиш оружје и то, као нисмо сви носили оружје. Мислим да су рекли да су само двојица имали оружје, остали нису и тад сам поставио питање «а која двојица» и наравно ћуте неће да кажу, па не знамо па ово и оно. Мислим, да ли је ту била још која реч не могу да се сетим, али то ми је остало у сећању.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је неко од њих, Вас удари, шутне, нешто уради док они леже?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Док леже не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Било на који други начин нешто, сем те пуцњаве изнад глава?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И кад су они то вама рекли, шта ви радите даље?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ту се завршава мој разговор.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сада долази камион поново, јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не. Колико се сећам, прво долази Вук.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е шта се дешава, одакле он долази?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па из тог правца који сам накнадно сазнао да је то линија у том правцу, претпостављао сам да је тамо у том правцу и ја му прилазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Чекајте само. Откуд сад то?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па верујте да сам и ја био изненађен откуд он, мада се на снимку код истражног судца се чује да неко спомиње Вукова и да га очекује. Ја нисам знао да је Вук требао да дође и управо због тога сам му и пришао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел он долази сам?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не. Како смо, опет се враћам на истражног судца, како смо установили још тројица са њим су.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се Ви сећате да он долази са још неким људима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, само што тада нисам знао да ли долази са још двојицом или са још тројицом.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел они сви заједно долазе?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Они долазе у формацијским кретањем долазе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Какво је то формацијско кретање?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То је на удаљености, наравно зависи од конфигурације терена, рецимо 15 до 20 метара један од другог пошто је тај већ био равнији део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сваки један од другог по 15 метара?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад ви га угледате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја прилазим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што баш Ви прилазите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не знам, то не могу стриктно да кажем, једноставно поставило се питање шта ће, пало ми је на памет да нас је можда видео са линије па је сишао доле да види шта се дешава, о чему се ради, једноставно ишао сам да видим којим разлогом је он ту, зашто је сишао?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви њему прилазите и заустављате се на некој тачци, јел тако?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Има ли око вас још ту некога сад кад ви стојите вас двојица?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, само стижу његови извиђачи.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Његови извиђачи јел долазе скроз до вас или остају на одређеној удаљености?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, они нас пролазе и настављају кретање, колико се сећам у правцу осталих људи који су били, односно заробљеника.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, не задржавају се поред вас, само вас двојица ту стојите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да. Да ли је Вук био први или је испред њега ишао неки извиђач то не знам, то ми није јасно у сећању, али углавном прилазим до Вукова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел нешто причате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, причамо. Он ми се обраћа, видим да је био видно изненађен што види мене, значи, нешто у том контексту откуд ти за следовање. Кажем не знам ни за какво следовање. Па јел стигао наш пакет за нас, пошто после сам сазнао пакет да је то била шифра како да кажем за муницију, за храну и тако шта значи сиђи по пакет доле и они знају докле возило дође, сиђу покупе шта треба за њих. Рекао сам не знам, ако можда има ја нисам упознат да ли у кабину камиона и тад он постави питање ко су ови, рекао сам неки заробљеници, ми смо ту због тог задатка и то је сва наша конверзација, у ствари још је додао без везе сам силазио, а слути напад и једноставно схватио сам после да је њему било стриктно наређено да сиђе, а без везе је силазио кад је схватио да нема ништа за њега, окреће се и одлази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Из чега сте схватили да му је било наређено да сиђе?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То сам после схватио из те приче да је он добио од Боце наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта да уради?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да сиђе доле по пакет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте то схватили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Схватио сам да ли је неко од возача или неко од осталих да ли је Зекан то прокоментарисао да је Вук требао да сиђе по пакет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како знате да је баш добио од Медића наређење да сиђе?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Зато што су то конверзације њихове. Неко је споменуо не могу да прецизирам ко, Боца је наредио Вуку моторолом сиђи доле по пакет.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Ви касније протумачите, мислим то касније Ви то протумачите његов силазак?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли хоћете паузу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нема потребе да завршимо ово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, Вук силази, Ви с њим обавите разговор овај који сте нам испричали, то траје по Вашем излагању веома кратко претпостављам?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Минут, два, три, не могу да кажем прецизно колико то траје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се сада дешава? Шта ради Вук сада?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нешто се вратио једном од извиђача и окреће се и одлази.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сам?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сам

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сад сам кад су ови ишли у тој формацији како сте рекли војној строгој?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислите откуд сам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па откуд се сад сам враћа?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Што се не би сам вратио, потребнији је горе него ту доле.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А шта ће ови људи доле његови?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Вероватно требају да виде за тај пакет шта је. То ја сад претпостављам пошто сам чуо исказе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Они углавном остају?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, али ништа ми није било чудно што су они остали.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А што?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ако су дошли због нечега морали су да сачекају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па дошао је и он па се вратио?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, али је проценио да чим нико не зна стриктно зашто је он требао да дође да је потребнији тамо на линији.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Зар није нелогичан његов силазак јер сте Ви рекли да он ретко силази иначе, зар није нелогично да у таквом неком дејству који се очекује и у тако опасној ситуацији да сад он као командир те чете силази сам лично?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Он мора да сиђе ако је добио наређење да он сиђе. Он мора да сиђе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Без обзира на његову процену безбедносну?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Без обзира.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И он се истог момента враћа?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Истог момента се окреће и враћа се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И Ви га више не видите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видим га можда неких 10, 20 метара колико сам и обраћао пажњу пошто се ја, да још морам да споменем, пошто сам га питао где је линија, рекао је 200, 300 метара и још је додао није безбедно даље да се иде, значи, ако било шта планирамо или нешто само је то додао није безбедно даље да се иде, ја не бих саветовао и то је за мене било довољно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта раде ови његови извиђачи сада што остају?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То ја не знам. У том моменту, пошто ја значи са тог места да ли сам отишао још 5, 6, 10 метара горе или назад скрећем у једно двориште и улазим у те викендице које су ту, пошто сам сазнао да је ту у близини линија да видим пошто смо ми сви овде да ли је у ствари безбедно, да ли је чисто, да ли једноставно има простора и да видим евентуално место где ћемо да извршимо егзекуцију и сад ја не могу да се сетим да ли сам ја њих позвао или су они сами кренули или сам се вратио по њих. У међувремену је стигла батерија, Зекан се вратио, у ствари њега смо и чекали и тад смо кренули.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Е само пре него што сте кренули, зашто Ви баш процењујете ту ситуацију, тај терен? Зашто баш Ви то радите, што не ради неко други, вас је овде рекосте седморо и ова три извиђача сад је десеторо?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите ја сам добио наређење.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви кажете да претпостављате да су и други добили исто то наређење?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Претпостављам да су добили али ја не могу да кажем да сам чуо стриктно је наредио Медић Александру, наредио Момићу, наредио је Зекану, то не могу да кажем, не могу да тврдим, знам само, могу да тврдим да је рекао Стојковићу иди по камеру и снимај.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И значи Ви видите тај терен, обиђете као што сте рекли, није битно сад да ли се ви вратите или не, како ти сад људи дођу до вас? Како се сад дешава тај део, да ли знате то?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То не могу да прецизирам. Поново кажем да ли сам их ја позвао па су дошли или су сами по доласку батерије кренули или сам се ја можда вратио до њих, па смо онда сачекали, то ми је скроз нејасно и то рецимо да останемо да то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И сад сви ви долазите до те ливаде, јел тако? Јел ви видите остале, кога видите на ливади?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи, колона се формира, они устају, долазимо до те ливаде и на тој ливади ја кажем да се ту зауставе.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како иде та колона, да ли се сећате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Где иду заробљеници, где иду остали, лево, десно, напред, назад, да ли се сећате случајно неких детаља?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мени је код истражног судије смо само део видели снимка, нисмо све, али ја сам тај снимак стварно давно погледао, то има једно 10 година тако да, а овако немам сећање.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колико дубоко улазите у ту ливаду?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо 10-ак метара, 15-ак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел има растиње, јел има траве, јел има неко дрвеће, цвеће, шта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да је оно што каже запуштено да се тако изразим, да је висока трава да се види да ту нико не живи. Нешто ми је у сећању чак да те викендице нису ни кров имале, ако се не варам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Колика је удаљеност од викендица до места где сте се ви зауставили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па до те викендице можда неких 10-ак метара у којој су пребачени лешеве да се изразим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не, од места где се ви заустављате кад скрећете с пута па се заустављате на том месту, значи рекли сте на тој ливади, па до викендице отприлике колико има?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па то је до те викендице. Ја мислим да ту има више викендица, десетак метара.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта се сада, ко је поред вас ту док стојите? Ви улазите у ту ливаду, јел се зауставите, станите у једном моменту? Заробљеници се где сад налазе испред вас, са стране, где?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па мислим да су били у средини, да смо ми били и са леве и са десне стране.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Кога сада видите ту и да ли неког видите, јел се сећате да неког видите ту, баш ту кад стојите на ливади?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па од свих нас које сам споменуо, значи ту видим Момића, видим Давидовића, видим Александра Медића, Бранислава Медића, ту сам ја, ту је сниматељ и видим извиђаче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи сви?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сви ови које сте побројали малопре сви сте ту на тој ливади? Шта они раде остали сем Вас?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Овако, пошто не бих хтео да пропустим ништа од сазнања, ја сам рекао да се ту зауставе, неко ме је питао зашто ту а зашто не идемо у викендицу, рекао сам у викендици постоји могућност рикошета да неко буде погођен од нас и да ли је иста особа или углавном не могу да прецизно тврдим не пада ми на памет да их ја носим тамо и тад је неко одредио двојицу, одвојио са стране да легну и у том моменту сам ја рекао првом да искорачи, кад је искорачио ја сам опалио први рафал, после тога су почели да пуцају са леве и са десне стране. Верујте ми да не кријем ништа али тад ми је наступио дефинитивни шок и све што бих рекао нагађао бих. Не говорим без разлога неко, јер стварно не бих да са мојим нагађањем или бубањем без везе да доведем некога у незгодну ситуацију да му се суди и да га се не дај Боже осуди ако нема везе с тим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли иког видите да пуца, сем Вас ту на ливади?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи, поново из оног снимка што сам видео после могу да што се види да оверава Бода Давидовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је касније, сад смо још на ливади, на ливади се пуца. Сад ми реците овако: Како држе пушке ови остали сви који су са Вама, да ли се сећате?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па мислим да су пушке уперене према заробљеницима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се сећате јел сви држе пушке уперене?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите сад колико се сећам Александар Медић је држао цев подигнуту према горе сво време зато што је он после нон стоп тврдио да није пуцао, да је држао пушку па ми је то вратило меморију да је стварно тако било да је држао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели Медић Бранислава шта он ради и како држи пушку?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја мислим да сам ја био испред њих да су они који су били да ли пола корака или корак иза мене тако да то не могу да тврдим, знам да сам у викендици што се види на снимку да сам видео да је он испалио та фамозна три метка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви први пуцате и чујете паљбу са стране. Не видите ко пуца, јел тако, кажете у шоку сте и шта се даље дешава?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И после кад су побијени ти несретници одвезују су ова двојица, не знам ко их одвезује и они преносе их у викендицу и тад је неко споменуо, опет не могу да кажем ко ту двојицу остави мени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта Ви радите док се они преводе до викендице, превозне, преносе?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја мислим да сам шетао, био сам узнемирен, да сам ишао и до викендице и враћао се назад неколико пута да сам ишао и тамо и назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како објашњавате Вашу узнемиреност кад од момента кад примате наређење Ви сте свесни тако сте и сами рекли, да ћете то урадити, то траје, ви се припремате ипак психолошки за тај неки чин, сами наређујете, први пуцате, како објашњавате да сте сада после тога узнемирани да кажем тај термин?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па једноставно нелагодан осећај, непријатан осећај. Добро сте рекли могу да кажем не само ја, него опет се враћам на снимак, ја бих по снимку приметити а и тамо се што се сећам дало приметити да сви остали глуме да су под контролом, да је све у реду, да су навикли на такве ствари, али видљиво је било да су узнемирани, да покушавају да сакрију страх, да не испадну неке кукавице или не знам ни ја како да се изразим и по тим коментарима, по начину шаљења,

једноставно онај смешак, уметни смешак да се тако изразим, вештачки, обратио сам пажњу на те ствари јер ту схватио сам да нисам само ја био узнемирен, да није то само код мене била реакција мада смо ми хтели да покажемо како је то за нас рецимо нормална ствар, да то ништа чудно, међутим, било нам је јако странно, јако необично и видите комплетан тај рат. Ја сам обучаван, разних обука сам прошао, али никад нас нико није обучавао шта да радимо у таквом моменту кад добијемо наређење такве врсте нити је то ико спомињао. Једноставно били смо припремани за и кад смо у окружењу и кад не дај Боже ако видимо да ћемо пасти живи у руке, што нам би био највећи страх после тога, страх да не будемо инвалиди, да испалимо метак себи сами у главу једноставно али нисмо били припремани да извршавамо таква наређења и то је за мене како видим и за остале био велики шок и нисам могао да владам својом ситуацијом да сто посто да знам тако треба једноставно.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али без обзира на то таква врста шока није могла позитивно да утиче, да евентуално реагујете на неки начин, да не извршите наређење, да кажете шта људи радимо ово су заробљеници везани, да ли да то радимо, да не радимо?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, наређење је наређење и ја то морам да извршим. Не могу да кажем за друге можда неко другачије гледа на наређење, ја то гледам тако. Изврши па се жали. Тако је било и пре рата а нарочито у ратним дејствима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, одвезане су руке ове двојице, они шта раде?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Они преносе једног по једног и тамо их, колико се сећам неким шутом затрпавају.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел то неко наређује да их затрпавају или су они самоиницијативно затрпавали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја не сећам се да сам чуо да је неко наредио. Да ли им је неко наредио док ја нисам био ту, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел ви прилазите сад сви тој викендици?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не. Мислим да ја и не знам да ли још неко јер ако се ја враћам назад неко мора да је тамо у викендици.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Сад су их пренели сву четворицу, е то мислим кад су све пренели?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико се сећам да сви прелазимо, бар огромна већина не могу сад сто посто да кажем да сусви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел неко наређује овој двојици да они уђу у викендицу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, они сувећ унутра и тад је неко ушао, опет не могу да кажем ко, чули су се пуцњи и после тога сам ја ушао унутра видео сам да су мртви.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, пуцњава је била унутра у викендици а не споља из викендице, испред викендице кроз евентуално прозор, врата или нешто?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Пошто је једно тело кад сам ушао било је на тим четворици, значи на тој гомили шута, а једно тело је било на вратима уласка у другу просторију, тога се сећам пошто сам ја ушао унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви се сећате да су ова двојица лица заробљени који су остали били до задњег момента убијенти у викендици значи да је неко ушао, а не знате ко је ушао?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим, нагађао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А не да је евентуално пуцано испред викендице кроз отвор?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па можда је био на вратима тај, не сећам се пошто то нисам видео.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви пуцате тада?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, дефинитивно тада не.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко се налази, да кажем с пушком испред викендице тада док су ови још живи?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам, нагађао бих.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко пуца?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: А сви су испред викендице од ових лица која смо набројали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Опет кажем да ли су сви или фали један или двојица не знам, али углавном већина је ту.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али углавном су пришли није неко остао тамо на ливади да стоји него су пришли испред викендице?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па можда и је нисам обраћао пажњу да ли је једна особа или две да су остале.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте видели код некога уперену пушку, пиштољ или неко друго оружје које је имао са собом у правцу викендице од лица која су присутни испред викендице?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не знам, нагађао бих, не могу да се сетим сад како је оружје стајало.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и ви уђете и видите у викендици, јел било неког коментара после тога?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја мислим да сам прокоментарисао нешто да ли је готово или тако нешто у том смислу и крећемо назад и тад је, опет по снимку видим да је Зекан тражио да му је остало још три метка и испалио је та три метка.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли Ви видите кад он испаљује та три метка?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Види се на снимку, не могу да се сетим овако, сад у шта је да ли је погодио не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Одакле он испаљује те метке?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па мислим метар или два од врата, није улазио унутра.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је напољу испред викендице и у правцу?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У правцу унутра у просторију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И јел неко оверава, јел неко улази да их овери?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Што се тиче оверавања то се видело на снимку да је Буда Давидовић, колико сам ја приметио да је на ледини оно четворо да је неко оверавао, а за даље не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али ту у викендици самој?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, није ми познато.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро и сад су сви поубијани и шта се сад дешава?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Враћамо се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Коментаришете ли ишта, причате ли нешто?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па вероватно је било неких коментара ја не могу сад да прецизирам јер чак ето не могу сто посто ни да тврдим да ли је било коментара или једноставно је свако био окренут себи и својим мукама, својим проблемима. Углавном, бар ја сам се трудио да то изгледа као да је то ајде као да ми то није страна, међутим, колико сам успео да сакријем то не знам, знам да ме нико није прозивао због тога, вратили смо се назад.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И долазите до команде?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Долазимо сад до команде.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Можемо сад да направимо паузу?

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Да се прекине главни претрес због паузе за одмор у трајању од 20 минута.

Настављено у 13 часова после паузе за одмор.

Да ли ме чујете? Ја мислим да се чује?

Јел можемо да наставимо? Изволите? Да ли сте спремни да наставимо пошто смо доста стварно времена данас, Вас саслушавамо цео дан? Значи, ово што смо испричали до сада то је било то, реците ми даље шта се дешава? Долазите, значи враћате се до команде, јел тако, кога тамо затичете, да ли нешто говорите, саопштавате, шта се дешава ту?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Између осталих на које не могу сад да се сетим да ли је још неко био дочека нас командант који је био испред те зграде, испред те викендице.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је радио ту?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не знам шта је радио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Седео, стајао?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У том моменту је стајао кад смо ми долазили и тада једноставно ја рапортирам, саопштавам да је наређење извршено, да су заробљеници побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ви лично прилазите њему и то му кажете? Јел неко с вама ту прилази у том моменту?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ту је близини и Давидовић и Момић и Медић Александар, пошто ми идемо да чистимо оружје.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И како му кажете којим речима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не могу да цитирам углавном да је наређење извршено, да су заробљеници побијени.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли вам он нешто на то одговара?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Пита да ли је снимљено, рекао сам јесте и он одговара у реду погледаћу то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ту се завршава?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Крај...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли неко још с њим контактира сем Вас?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, и шта онда радите?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И одлазимо на чишћење оружја.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ко чисти сад оружје?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите, ја сам добио утисак да сви чистимо оружје, међутим, по излагању Медић Александра могуће је да он није чистио тада, не могу стриктно да тврдим, знам само да сам сигуран да сам, морам да то објасним пошто је он био предмет шале на његов рачун пошто је тврдио да није пуцао у том изругивању њему односно његовом не пуцању у заробљенике. Највише се истицао Момић и ми смо конкретно ја сам се шалио, али врло мало на његов рачун, Бода Давидовић чак и командант кад смо били у возилу, био је предмет шале највише Момић. Ја сам хтео после тога да се уверим да ли је он стварно знам да сам обратио пажњу да ли стварно није пуцао или само прича па сам обратио пажњу на његово оружје кад је чистио. Постоји могућност да није, вероватно и није чим толико чврсто тврди да није чистио тада, али је онда следећи дан кад смо чистили баш сам обратио пажњу на његову пушку и видео сам да је чистио кад је провукао канап.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је чиста?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да је чиста.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да је чиста, а нисте видели да је претходно чистио у моменту кад Ви можда нисте били ту?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Он и да јесте чистио тај дан сам сутрадан би, кад би провукао морало да се примети јер не може да се скроз очисти да се сутрадан не примети ништа од барутних гасова.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како су се то шалили са њим, односно како сте се ви сви шалили са њим, шта сте говорили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Конкретно с моје стране било да је кукавица, није се усудио и тако, али јел смем да се изражавам?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, све како је тако, ништа није.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да је пичкетина, да је јајара, да је кукавица и тако.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Шта је он одговарао на то?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па шта ће одговарати путао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И ништа није реагова?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па није није се уопште противио томе или да је он узвраћао са неким погрдним речима.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, а кога сте онда видели да је чистио оружје с вама заједно, ко је ту био присутан?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Значи, остали су Момић и Давидовић.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Вас тројица?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам да ли је Зекан чистио, то не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је био ту где сте ви чистили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро. Шта ради Стојковић сад за то време?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је уопште ту са вама?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не сећам се.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: После тога кад сте очистили оружје?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да смо то после подне да смо ишли на Јахорину, значи са Боцом да смо ишли на Јахорину.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли се спомиње овај догађај после, да ли коментаришете, причате, да ли било ко нешто објашњава у вези тога, шта се дешава уопште? Да ли се нешто о њему говори?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите на том, после подне кад смо ишли за Јахорину, на том пртеном путу кроз шуму срели смо возило у коме је био командант те акције кога не знам како се зове, баш смо стали једно насупрот другом на месту где се може стати пошто је био пут проходан само за једно возило, ако би се сусрели онда би се морало наћи неко место где има простора и баш га је питао «Боцо јел сте побили оне»? Рекао је «јесмо». «Јел то сигурно»? – показао је на нас «одрадили су моји људи» и крај приче.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Не знате ко га је то срео у том другом ауту?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, виђао сам тог човека али не знам ко је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нити сте после сазнали ко је?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па Боца није спомињао а глупо је било да ја питам ко је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте се мимоишли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И ми смо наставили за Јахорину, а овај је вероватно ишао у Трново.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте Ви икад сазнали ко је то наредио у суштини?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не. Ја сам и претпостављао и тада да је њему исто наређено, али од кога је дошло наређење то ја не знам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте са Медић Слободаном некад причали нешто у вези тог догађаја?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Јесам. Конкретно питао сам га чему снимање, он је рекао «не секирај се», значи у фазону тај снимак где ће бити то убијање би требало да остане само код њега, а остало ће моћи да узима свака војска без тог снимка те егзекуције. Међутим, кад смо се вратили у Ђелетовце чуо сам од људи који нису били на терену да су причали, коментарисали о том убијању и онда сам му поставио питање шта је ово. Само ми је рекао шта си се уплашио, шта је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте знали да су ти људи коментарисали на основу касете, а не из неке приче да је неко испричао другима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па зато што су рекли видели су. Прво су рекли «а побили сте оне», рекох «шта причаш», «ајде немој ми причати видели смо све», «где си видео», «на касети».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То Вас питам?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Буквално рекли су «видели смо на касети». «Ко је видео»? «Па ко није видео». Ја углавном сам, људи су тој и видеотеци «Ласер» која се спомиње, пошто сам ја тамо редовни члан и знам се са тим газдом, ја немам информацију да је тамо изнајмљивана касета, али имам информацију да је тамо преснимавано и то доста касета, то је била јавна тајна о постојању те касете. Ту се поставља питање зашто неко није реаговао. Па што би неко реаговао без везе да се петља у неке ствари.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли знате ко је вршио та преснимавања?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па вероватно радници у том клубу, сад који су, пошто није их много мењао али.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Када сте Ви дошли у контакт са филмом, када сте први пут видели касету?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам колико дана после повратка и ако се не варам добио сам је од Косановића, то из оног његовог транскрипта кад сам прочитао некако ми је вратило сећање да би могло бити да сам од њега добио, значи не од Стопарића што тврди, него од њега и тада сам погледао јер сам ја сво време био у

шоку тад сам оно да кажем с неким мањим шоком могао да погледам и схватио сам да се ту превише ствари види и да ће то да ме прати читав живот.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је то што је снимљено и што сте Ви тада видели, значи, јел сте то гледали кући или сте гледали у касарни или?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико се сећам кући и мислим да сам сам био.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли је по Вашем сећању то баш тако се дешавало као што је на касети, редослед догађаја, радње које су се одвијале?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите по том гледању мислим да није све снимљено, да није нон стоп снимано, да има прекида, али то што се види то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То што се види интересује ме пошто имамо то што се види, да ли је то то о чему сте Ви присуствовали, што сте Ви данас нама испричали, да ли то одговара, значи Ваше непосредно присуство тамо то што стоји на касети?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: То што сам ја гледао на касети то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то? Да ли Ви имате утисак да је евентуално нешто брисано с касете, да је изостављано, да је нека од тих делатности евентуално можда изостављена или?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите то је мени непознато пошто ја касету после нисам видео. Мени је у истрази само можда неких 2 минута показана касета.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али та коју сте гледали ту код вас кући, јел то све од тих мислим да кажем активностима?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Опет да кажем није све снимано. Није сав наш разговор снимљен, сав боравак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Интересује ме део егзекуције пре свега да ли то одговара?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па колико се сећам мислим да ни ту није све снимано.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли случајно можете одредити који део недостаје?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па не могу сад да нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Онај део имамо на пољани, значи прилазак, па на пољани, па онда преношење, па имамо да је у кући како сте Ви описивали, па имамо ону пуцњаву како сте рекли, па онда после тога још оно значи?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо пример види се да је Бода оверавао, значи камерман остаје на пољани, значи није пратио људе кроз до куће који односе тела. Добро, није ни могао кад је сам како да буде на све стране, тако у том смислу сам се изјаснио да није све снимљено.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али оно што је тамо то одговара у потпуности оно што сте Ви видели, тако сте изјавили?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Оно што сам ја видео то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: То је то? Добро. То сте видели ту касету кажете пар месеци после?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Пар дана.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пар дана после вашег повратка? После тога да ли некад је још видите и када или било какав снимак с те касете или било шта у вези с тим?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, не сећам се да сам видео, нисам ни имао жељу пошто је, мислим без везе је сада да спомињем, није пријатно гледати уопште, а камоли да сам ја виновник свега тога и тек после тога 01.06. сада 2005. године тај дан када смо и приведени, мислим у дневнику да сам видео део тога исто само мали део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И после код истражног судије те делове које сте нам рекли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Само један кратки део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Тај део који сте Ви описали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Кратки део пошто је истражни судија ставио акценат на то да неко спомиње да Вук треба да дође. Ја се тога нисам сећао па ми је пустио само тај део.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па у том делу Вам је?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да, само тај део. Да ли минут, два или три, не знам колико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како сте ви, значи видели сте то кажете на телевизији то 01.06. и шта се онда дешавало?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислите хапшење?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да тај део да завршимо као целину?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да се само вратим мало назад ако је могуће. Ја сам са командантом неколико пута сам му споменуо за ту касету, комплетно шта ће бити са тим, значи рекао је ништа се ти не секирај. После суђења Саши Цвјетану, тада сам чуо од људи који су били тамо сведоци да је госпођа Наташа Кандић споменула сада је на реду егзекуција у Трнову и од тада се често спомиње то у Шиду пошто они који су контактирали са Јовицом Мирилом су нон стоп имали неке информације и онда кад год ме виде ваљда мисле да мене то интересује па само трују с тим информацијама нису били свесни да ми само набијају нервозу и тада сам неколико пута у том периоду и то можда задње 2 године кад сам имао прилику са Боцом да питао сам шта ћемо с тим, само ми је рекао «шта се ти секираш, опуштено». На крају ми је задњи пут кад сам му и споменуо рекао «досадан си човече, досадан си, шта стално то спомињеш».

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да ли сте га икад питали па што не избриса тај део који си рекао или шта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мени је било јасно чим сам видео да су се људи докопали да то више нема контроле, то је готово.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И шта вам је кад сте му то рекли видиш да се гледа у видео клубу, видиш да се изнајмљује, видиш да сви имају, шта вам је рекао на то, јел вам рекао нешто?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па то је у првом контакту буквално је рекао у смислу шта си се уплашио толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И на томе је та ваша конверзација завршена, ништа даље у вези касете Вам он није говорио евентуално?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не. Значи кад би га ја питао шта је, он глуми да је опуштен, можда и јесте био опуштен, можда човек стварно није мислио да ће и он бити ухапшен него је мислио ми па га баш брига, али сад вероватно другачије размишља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: И онда сте били позвани?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: И онда, значи, дошао је тај 01.06. ја сам био кренуо са супругом у набавку по робу, ишли смо преко Принциповца, тај део је да би прешли преко милачког моста морамо проћи кроз Хрватску, да ли у том моменту или у моменту када сам већ ушао у Србију не могу тачно, Вуков ме је назвао и рекао ево на «Б92» има пренос са суђења, не знам коме је било, углавном неком од сведока Слободану Милошевићу и показују касету. Кажем какву касету. Каже он касету егзекуције. Било ми је јасно да је нормално дошао тај дан јер те две године сам нон стоп очекивао буквално. Не може таква ствар да прође некажњена, односно да не будемо приведени, да се не изведе, што каже да се види о чему се ту ради и тад ми је

још, па нећу претерати ако кажем 30-ак људи ме је назвало и рекло ево видиш се твоје име, твоје презиме, твој лик, још неки људи, па спомињу чак и они који не знају рецимо Ацу Момића и тако, али је било ваљда име и презиме и тада не знам тада или нешто касније пошто сам било ми је јасно о чему се ради. Назвао сам једног инспектора у СУП-у са којим смо се оно води клуб поред моје дикотеке па смо често у контакту и назвао сам и рекао да је ово изашло на ТВ-у, да сам ја тренутно идем за Нови Сад по робу и да се враћам после подне да не мисли неко да сам случајно побегао или да се склањам да не буде неке потере за мном. После њега схватио сам да је можда боље да назовем командира полиције, он је био комшија преко пута од моје жене мајке. Назвао сам њега. Рекао је ни не зна и тог момента је укључио телевизор и погледао је и рекао сам ако треба шта назови ме доћи ћу, немој да ми долазиш са полицијом наоружан и да ми брукаш породицу и да ми плашиш децу и тако. Рекао је у реду и вратио сам се у Шид, после подне нико ништа, отишао кући, тад је Аца дошао код мене Александар Медић и рекао «јел си чуо», рекох «све ми је било, све сам чуо». Таман је почео дневник, тај сегменат смо видели, тад је он отишао и није прошло можда 15-ак минута долази начелник СУП-а Смајић и командир Ковљен и каже ми «добро си ти и рекао, ето издали су наређење да вас приведемо». Дао ми је времена да се истуширам, да се пресвучем, обријем и нису ми стављали ни лисице, чак сишли су доле, чекају ме у ауту, ја сам сео на задње седиште, одвезли у СУП и тамо је већ био Аца. Рекли су Аца је већ код нас исто смо га ваљда испред куће зауставили и после тога не знам једно сат времена смо били тамо рекао је Смајић начелник ми сад морамо као професионалци да вас спроведемо до просторије УБПОК-а, морамо вам ставити лисице, пошто наравно раде свој посао, ставили су нам лисице у возило, одвезли су нас у просторије УБПОК-а и то је то.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу Вас још нешто питати. Ето сад после свих тих догађаја што кажу и после све те временске дистанце имате ли нешто да нам кажете у вези овог дела?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па некад помислим да бих имао много што да кажем, али некад једноставно питам се у ком правцу треба то и да иде. Обучавани смо за разне варијанте да поднесемо све, али никад нисмо обучавани како да живимо са тим кад учинимо нешто тако. То је јако тешко што ја и дан данас нисам успео да једноставно то савладам и тешка ми је помисао на то а не комплетан овај процес у коме ја треба и да кажем и непријатна ми је ситуација уопште да ја морам са својим исказом да угрозим рецимо свога команданта. Ја бих му био захвалан да буде онакав какав је био, да једноставно изађе, да изађеш испред нас и да кажеш шта си наредио и шта си учинио за то време. Ми иза тога стојимо, наравно имаће радујем се том. Ми смо своје урадили извршили смо наређење, нико нас није питао да ли нам је то мило, није нас постројио, није рекао ко хоће да убије ове несретнике. Рекао је ти, ти и ти идите побијте их. Ми смо то учинили. Ја вам кажем ја се пред Богом осећам кривим, а да ли је кривица извршити наређење, а њега мислим да треба да буде срамота што се крије иза наших леђа и што жели да нас гурне. Он добро зна, Ви сте реаговали онда што ја тако за Вука, он добро зна да Вук везе нема с тим. Он зна да Медић Александар није пуцао и он се шалио на његов рачун, а сада ћути. То није онај командант који је био. Он је био добар командант што се тиче линије, што се тиче рата. Интересантна ствар на Грново је било да је нама период истекао који је био зацртан, није нам дошла смена, није хтео да напусти линију јер су се заједно са јединицом из Ердута спаковали и цивили, ако ми одемо одлазе и они. Остали смо још два дана. У та два дана смо претрпели губитака колико смо за сво ратовали. До

тада је било, ја мислим 15 рањених, а у та два дана је било један мртав и још 15 рањених, али није напустио линију чекао је док није стигла босанска јединица да нас замени. Није размишљао да ли ће он да погине, да ли ћемо имати жртава, дошли смо да извршимо задатак до краја. Био је добар командант, али сада он се не понаша као командант. Ја имам осећај да смо ми сви тешко рањени, а он нас је оставио на цедилу, е тај осећај имам. Ја бих врло радо да њему помогнем, мени није сатисфакција да он буде кажњен, него ја нисам рад да одговарам за његове грешке. Ја ћу да одговарам за своје грешке, а не за његове.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала. Ја сам завршила са испитивањем. Да ли желите још нешто да кажете, па да пређемо на чланове већа?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па хтео бих. Морам да дотакнем то кад већ идемо у овом. Нажалост имамо две мрље иза нас, да се тако изразим, а то је Трново и то је Подујево 1999. године и мислим да ова јавност колико год да се ми трудимо да јавност нема везе са тим, има. Мене боли неки дан што је у новинама изашло у «Куриру» - «проговориће и убица «Шкорпион» Петрашевић». Мислим да сам успео да цитирам. Добро, некоме је циљ само да прода своје новине, нема везе шта пише, вероватно ја тако изгледам у очима многих у јавности, али надам се да ће са овим поступком да изађе на видело ко је ту радио оно што је хтео или што је морао, а јединица "Шкорпиони" је на многим местима донела радост, повратила вољу том становништву које је било, много је живота сачувано на челу са командантом Слободаном Медићем, а те су ствари које се нигде не спомињу. Спомиње се нажалост ово. То је оно добра звона се, мала звона се далеко чују, али већа још даље, зла. Морали би бар оне будуће генерације да знају да у овом рату је било часних људи, добрих бораца, добрих ратника, а не само оних који се сакривају као у овом случају мој командант, иза наших леђа. За сада толико.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Хвала лепо. Изволите?

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Детаљно сте одговарали господине Петрашевићу, али само неколико питања да Вам поставим. Ако сам добро схватио Ви сте често са Трнова одлазили горе на Јахорину?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Рецимо свака три, четири дана.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Три, четири дана? Шта је тамо на Јахорини, због чега одлазите тамо?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико сам ја схватио циљ тога је био првенствено да Боца оствари контакт са касарном у Ђелетовцима, односно са човеком кога је оставио тада да буде одговорни, ако се не варам то је био Пантић или Пантовић Драган звани «Црногорац», да је тада преузео улогу, да кажем заменика који је био задужен за остатак јединице у Ђелетовцима.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте на Трнову преко месец дана?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: 30-40 дана, не могу прецизно да кажем.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Како се снабдевате? Да ли се снабдевате са храном, са муницијом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите ми смо имали.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Са Јахорине или не? Да ли сте толико понели са собом у Трново да није било потребе ни за муницијом ни за храном?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Понели смо одређену количину, да ли је то било довољно ја не знам, углавном није само због тога имао је он пар виђења са неким људима који су мени непознати, конкретно тај Хотел «Бистрица». Једном приликом нас је посетио и Никола Кољевић покојни, али морам да нагласим да је он дошао

само у својству да види ко је тај Боца пошто је чуо за њега. Боца је био доста популаран тамо са својим поступцима и са својом јединицом, тако да је баш изразио жељу да га посети.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одлазите често са командантом и у команду ту у Трнову? Ви рекосте да не знате ко је командант ту, видели сте човека чак не знате шта је по чину, ако сам добро схватио?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите колико ја знам правило је да се у борбеним дејствима чиновни не носе, да ли је он носио чин.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не сећате се тога?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не сећам се.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате ни име ни презиме? Да ли знате која је то јединица која је Вама претпостављена, којој сте Ви потчињени, разумете?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, ја знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Која обједињује сад и ту је нека специјална јединица, ако сам схватио из Ердута, а Ваша јединица, па неке босанске јединице, ко је сад ту ко је надређен свима, дакле, нека јединица нека формација мора бити?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Знам да се спомињала јединица из Двобоја, мислим да је била нека и полицијска јединица, полиција, који су били тада на том терену.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Одакле полиција?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не знам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате одакле та полицијска јединица, босанска или?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да је са њима командовао мислим да му је надимак био «Ћено» или тако нешто из Сарајева, мислим да је спомињао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Не знате која је вама претпостављена јединица била?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Добро. Кжете да је Вама лично опт. Медић Слободан то јутро рекао да идете и да побијете ове људе?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ове људе сам рекао. Ко су они? Рекао је то су заробљени муслимански војници.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Честе сте потом у даљем казивању, користили термине у смислу онда сам ја рекао па сам онда ја наредио, отишао до вукендица, па доведите их овамо, не знам да ли сам то лично урадио или сам им пришао итд., па ми се као питање намеће шта сте Ви ту или да ли је та група људи имала каквог командира, некога ко сад том акцијом, која је таква каква је руководи?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па видите командир као командир није постојао. Да је неко био одређен стриктно и да каже ти одговараш за то, ти то водиш, то није постојало. Ја Вам говорим своја сазнања, ја туђа не могу да кажем зато покушавам да будем прецизан у свему томе. Не могу да сада кажем урадио сам то а рецимо неки следећи дан да кажем е нисам тако мислио мислио сам ово, зато баш можда делује збркано, али покушавам да будем баш прецизан. Оно што се не сећам тако само и рекао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Мало пре рекосте да је командант рекао идеш ти, ти и ти, да ли сте Ви то баш чули? То нисам чуо, нисам то регистровао да

сте у Вашем претходном излагању то тако рекли, али сад Вас питам да појасните и прецизируете, јесте ли Ви видели да он одређује и остале или само знате за Вас?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: У тој ситуацији да се изразим, ја карикирам тако. Он је рекао мени, Стојковићу то и да идемо, али осталима претпостављам нису они могли ту да иду да им он није рекао да иду. Нису могли да буду ту без његовог наређења да иду на то место, а да ли им је рекао да требају да их побију то ја не могу да тврдим.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли имате икаквих сазнања ту на командном месту пре него што одлазите тамо, да ли је требало што да понесете можда хлеб неки, где сте се снабдевали са хлебом?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Верујте нисам имао сазнања за то. Не, нисам ја и не знам да смо требали да понесемо неки пакет или хлеб или не знам шта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли је ова група имала неког командира, некога ко је одлучивао, одређивао итд? Ако вам је торечено, знате шта ми се намеће – ви сте једном били на линији, на оној првој линији на којој сте се задржали можда 24 сата ова ваша јединица, па потом се преместили на ову на којој ћете после провести месец и нешто дана, на овој другој, ако сам добро схватио, ви уопште нисте били што значи ни командант?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Тако је.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Где се иде? Да ли сте чули у том смислу да је командант издао наређење где да се иде?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Возачима, било коме?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нисам чуо да је њима издао наређење. Претпоставка је да јесте, јер ја и да јесам питао где не вреди кад ја не знам где је линија. Не знам где је, значи, ја сам ушао, нисам ја био у кабини јер логички ако би ја руководио с тиме требао би сести у кабину, а не да седим у кошу камиона и то кроз најдубље до краја.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Причали сте о томе, дошли сте тамо са камионом, заробљени су због потребе да камион се врати назад заробљени су изведени напоље, полегали се тамо с леве стране пута итд? пробајте да се сетите да ли је Вуков са овим својим извиђачима дошао док је камион још ту или не?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Мислим да чак могу да тврдим да камион није био ту.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да је већ отишао по батерију?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Већ је отишао, они долазе. Много сам времена имао и да размишљам и да се сетим и свему томе. Управо због тога су и остали извиђачи што су чекали камион да се врати.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сад то значи, јер то је моје следеће питање, да ли се Вуков вратио назад пре повратка камиона са батеријом, а извиђачи остали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Вук је био минут, два, три и одмах се вратио док је камион био одсутан.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Учествовали сте у томе у чему сте учествовали итд., све сте то описали по Вашем, ако сам Вас добро схватио, најбољем сећању и жељи да нам заиста то сећање на најбољи начин овде презентујете? Ви сте отишли тамо до тих викендица, Ви сте одабрали ту ливаду где ће се извршити егзекуција ове четворице, да ли је било пробајте се вратити у то све, сва та дешавања, да ли је било икакве објективне потребе за Вуком ту? Он је с вама разговара, разговарали сте о чему сте разговарали, ту сте где сте, урадили сте што сте урадили, да ли је било икакве објективне потребе да би се та ликвидација

извршила? Да ли је дакле, било икакве објективне потребе за Вуков Александром или за његовим извиђачем?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите господине 6 људи везаних њих може да убије ко хоће. Један човек може да их убије. Шта ће ту 10 људи, 12 људи и не знам шта.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ја Вас само питам, дакле, да сагледате целину те ситуације и да?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сагледао сам, размишљао сам, размишљао сам у том правцу, не знам да ли је он позван, да ли је Боца рекао Вукову да сиђе по ту робу или је помислио нешто друго, ја то не знам, углавном ја нисам ни знао да он треба да сиђе доле и зато сам му и пришао да видим што он силази доле. Знам да није човек који воли да се петља у такве ствари, него да долази само ако му се нешто нареди.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Да ли сте Ви њему рекли шта ћете урадити? Шта је задатак?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, то се њега не тиче.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: То се њега не тиче? Шта то значи, да Вам је он наредио да те људе вратите назад у команду, Ви то не бисте постушали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не, он то мени не може да нареди. Мени је био надређен само Слободан Медић Боца и његово је било неприкосновено. Ни Вуков, ја њега поштујем, али не то никаква наређења није могао мени да изврши.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Али он је ипак заменик команданта и сад сте ту на првој линији, нема команданта?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја тврдим да он није заменик команданта и објаснио сам због чега. Ако могу да само допуним, пошто сте у том смеру ишли па да због чега ја, видите нико није поставио тамо питање шта ми овде радимо, шта треба да учинимо, нити сам ја хтео.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Ви сте знали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам знао, претпостављам да су и остали знали. Ја сам имао у том рату два страха, која сам и рекао – не дај боже да будем жив ухваћен и не дај боже инвалид да останем, смрти се нисмо бојали, јер смрт ми не проживљавамо, погинеш па си погинуо и готово, то преживљавају твоји најмилији. Значи, те страхове нисмо имали и пошто Вук не зна ништа камион је дошао са батеријом, ми нисмо смели да извршимо егзекуцију без снимања, наређено је снимање, нема шта ми да чекамо више иако већ те јаднике ако морамо то да урадимо па шта сад јел треба да мрцваримо да исчекују, значи да извршимо наређење што пре. Глупо је рећи што безболније, али ако сте приметили нико њих није малтретирао, нико их није секао, нико их није мучио.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још пар питања. Да ли сте икада пре овога убили човека било у борби било ван борбе или?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Вероватно јесам. Нисам директно из близине, вероватно сам, био сам сувише далеко, значи да ли је пао кад је залегао или је погођен, то не знам али не могу то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Колико сте овом приликом по Вашем сећању или у колико сте људи овом приликом пуцали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите ја се сећам да сам пуцао у једног. Готово сам сигуран да више нисам пуцао. Не знам можда постоји могућност да сам пуцао и у другог али готово сам сигуран да нисам.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Само још једно питање. Видели сте после пар дана тај снимак, видели сте ако сам Вас добро схватио снимак и на

телевизији кад је кренула ова прича, да ли су та два иста снимка, да ли се разликују на било који начин у било чему по Вама, снимци као снимци, оно што сте онда видели и?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Што је било на дневнику то је било кратко. То што сам видео то је то и што сам видео код истражног судије то је то.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Јел одговара ономе?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нисам видео комплетан снимак после тога. Ја сам пар дана по повратку у Ђелетовце погледао.

ЧЛАН ВЕЋА-СУДИЈА ВЕСКО КРСТАЈИЋ: Па то Вас питам, то што сте видели тад у Ђелетовцима јер наравно да камерман није све снимио што сте Ви видели, то је потпуно разумљиво, али оно што је снимљено па ви видели после пар дана и оно што сте видели на телевизији? Ја сам мислио да сте видели нешто у неком ширем, дужем снимку па Вас питам колико се те две ствари међусобно поклапају?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па моћи ћу да проценим ако буде овде приказан тај снимак.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ја ћу се само надовезати пошто је колега баш дотакао то питање. Овако, рекли сте камион одлази, после тога долази Вуков, јел тако? Камион не долази за време док је Вуков ту присутан, пошто се он веома кратко задржава, тако сте сад рекли?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Колико се сећам тако је.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како он утврђује да тај пакет за њега није стигао или како Ви утврђујете ако њега нема, камиона нема да би сад видели у камиону да ли је ту то?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па ја не знам да је у камиону пакет, а претпостављам да су извиђачи остали да би видели да ли је у камиону кад се камион врати.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јер знате логично је да је камион ту па сад отворите камион па погледате нема ту ништа за мене и ја се враћа? Он сад силази, камиона нема, нема ништа за њега, на основу чега утврђујете, на основу чега он или ви заједно или није битно, само он утврђује да нема за њега тога, а обраћа се само Вама не пита сада Медића па Бранислава да ли си ти понео нешто за мене, јел пакет код тебе, тебе, тебе, камиона нема, а с Вама проводи само 2 минуте тако што вас отприлике пита шта ти радиш овде? Како ће сад он утврдити да за њега није дошло то што је требало доћи?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја не знам кога је он очекивао доле да ће да затекне и кога би требао да пита вероватно је приметио да нема ни камиона ни Зекана с којим је вероватно редовно имао. Значи, ово је моје нагађање ја стварно не знам зашто је он тако поступио.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Јел знате, један логичан след догађаја иде – силази са борбених дејстава, ризикује оставља јединицу, долази доле, обавља с вама разговор који траје 2 минута и враћа се, ни са ким другим не прича, никог другог ништа не пита, не утврђује камион да ли је ту, не чека да дође камион, одлази? Разумете шта Вас питам, а Ви наравно ћете дати одговор који год желите, то није уопште спорно, него чисто Вам ја објашњавам па да, ако имате нешто да искоментаришете, ако не није никакав проблем уопште?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да поновим, он очекује напад зато се враћа. Мисли да је вероватно без везе да је сишао доле. То што је он очекивао то могу да понесу извиђачи, а њему је речено стриктно да сиђе доле, очекивао је вероватно да или ће

му неко нешто пренети кад је видео да ја не знам није постављао питање да ли зна неко други, али се вратио. Вероватно он најбоље зна каква је ситуација.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Он је нама рекао како сте Ви рекли да је он кад сте причали с њим да он очекује неки пакет, јел тако, и да му је Медић рекао да сиђе по пакет, а каже не утврђује нигде где је тај пакет, не пита никог, нема камиона, не тражи пакет, враћа се. Знате, само покушавамо да утврдимо логику његову силаска и тако брзог повратка, па Вас зато ја питам да ли Ви можете ту нешто да објасните, ако не можете хвала Вам? Изволите.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Ви сте јако детаљно испитани о свему. Ја бих Вам само поставила овако једно питање: Шта Ви мислите због чега су ти заробљеници морали да се негде одведу да би се извршила егзекуција, зашто то није ту негде на лицу места или негде у близини?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Питање је скроз на месту. Стварно не знам. Стварно не знам. Интересантна ствар је била, добро ми смо доведени ту, мени што је запало за око кад сам размишљао где би могли извршити да ли је ту било два потока или се један рачвао на две стране, значи, и са десне стране кад идемо према линији десно од пута иде поток и лево иза тих викендица исто иде поток, тако да оно у том ружном размишљању где глупо је да буду мртва тела поред потока да загаде воду или шта ја знам. Нисмо понели за копање само је речено ајде идете да их побисте и то је то. Значи, логички требало је у неку просторију ставити, а због рикошета ајде нећемо тамо, неко је одредио да то буде на ливади па нек пренесе они други. Не знам зашто то није учињено на лицу места, а не одвођено тамо. Можда да би се после могло приказати како је то у борби или шта ја знам. Не знам зашто.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Рекли сте да када је Вук отишао, када се вратио остали су његови људи тројица, колико се сећате да је остало. Интересује ме зашто одмах када је Вук отишао Ви обилазите терен, зашто тад у том моменту обилазите терен?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Нема шта да размишљам. Долази батерија, треба да дође батрија, ми мора да извршимо егзекуцију. Питање је где. Ја сам раније регистровао да ти потоци иду да не можемо на том путу, без везе на том путу да их остављамо, да их гурнемо у поток стварно је без везе.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Питам Вас због тога зато што, рецимо заробљеници су изведени, рекли сте да су морали да легну на земљу. Ви прилазите, разговарате, зашто одмах нисте ишли да обилазите терен него тек након Вуковог одласка?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Зато што сам чекао да се врати батерија, евентуално ако би снимао све то, јер он је рекао сваки час ће да нешто у том контексту да очекује да ће да му рикне батерија и чекамо батерију.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А док сте били у камиону са заробљеницима ко њима наређује да изађу из камиона?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не могу да се сетим.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: А зашто баш Ви реферишете команданту да је наређење извршено ако је претпостављате да је и другима издао исто то наређење, зашто баш Ви?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам наређење добио, претпостављам свако ко га је добио да треба да реферише.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Јел сте Ви чули јел су реферисали?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Не.

ЧЛАН ВЕЋА СУДИЈА ВИНКА БЕРАХА-НИКИЋЕВИЋ: Нисте чули?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Знам да је наредио Стојковићу. Мислим да у том случају и он треба да му реферише да је снимљено, а свима осталима то што они не реферишу то ја не знам што не реферишу.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Само ћу ја овде да Вас питам, колега Вас је такође питао па се исто ово надовезује. Ви сте рекли да нико од вас ту није на неки начин командујући у тој акцији, јел тако? Доста тих, да кажем, значајних радњи у оквиру ове активности Ви предузимате, Ви значи бирате терен, Ви обављате тај разговор са Вуковим, ајде колико је то сада битно, Ви крећете први у егзекуцију, да ли Ви подносите реферат после, јел тако? Да ли је то потпуно случајно што Ви, или сте Ви на неки начин ту наметнути као неко ко ипак ту врши неку организацију?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ја сам добио наређење. Ако сам добио наређење треба га извршити. Мени је то увек у глави. Мени није у глави да ли је неко други добио наређење па да оставим да он извршава та наређења или не знам тако слично.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али Ви кажете да претпостављате по томе што се та динамика нека подразумевала. Видело се да сви знају шта треба да раде, па Ви претпостављате да су и други добили исто наређење? Откуд баш Ваше активности увек иду испред? Имате ли неко објашњење за то или не? Да ли је то сасвим случајно или сте Ви у некој функцији ту неки организатор, само то Вас питам?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Па рецимо сасвим случајно, једино то могу да се изјасним.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Што сте пре од осталих можда били?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Можда сам ја ипак био најприбранији ту, можда, опет нагађам.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Ово што Вас је такође питала колегиница, тај избор терена долази после разговора који обављате са Вуковим, јел тако? Ви сте рекли одмах после тог разговора, чак да не можете да се сетите ни да ли сте се вратили на место где су остали били или сте их звали ви одлазите да обиђете терен? Од момента када камион стаје до тог момента пролази неких 10-ак минута док се не враћа још камион, 15?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: 10-15, 20, да ли пола сата, не могу да кажем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Па ово питање које Вам је колегиница поставила зашто сте баш у том моменту изабрали да погледате терен јер је било заиста логично људи леже ту, ви сте обавили ту причу могли сте пре тога погледати терен, лево, десно видите па тек онда угледате Вукова? Зашто се то дешава, да ли се случајно дешава после разговора са Вуковим или има некакве везе с тим?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Видите, понављам чекали смо батерију.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Да, ви чекате неко време пре појављивања Вукова а не гледате терен?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Да се терен погледа да се и то снимим, а кад сам ја већ пришао Вукову и кад сам с њим обавио разговор искористио сам прилику да зађем у то двориште и да погледам, а не да се враћам па поново да онда идем.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Али објективно сте то могли урадити и пре тога јер ви стојите и чекате? Ја сам Вас питала шта радите, Ви сте рекли стојите чекате, ништа не радите, али не обилазите тад терен него тек после?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Само визуелно гледамо, тад сам запазио те...

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Значи, хоћете рећи да то што обилазите после сусрета са њим је потпуно случајно нема никакве везе са вашим сусретом, ја сам Вас то у ствари само питала?

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Сад ми је јасно због чега је против њега подигнута оптужница.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Добро, то што кажу то је друго питање сада нам је ово битно, овај моменат да објаснимо.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Ако смем само да кажем?

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Како не, изволите имате могућности.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Такав сам човек, ја најбоље знам да он везе нема с тим, најбоље знам и зато замерам команданту што уопште дозвољава и што ћути да он и даље буде ту. Његова је невоља што се види на том снимку и што је комуницирао са мном. Камо среће да му нисам пришао. Е то је његова невоља.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Нашао се у том моменту баш кад сте ви били ту.

ОПТ. ПЕТРАШЕВИЋ ПЕРО: Надам се да ће се то истрагом доказати и да ће се видети да човек нема везе с тим и сигуран сам да има везе да би он то рекао.

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА: Пошто је веће завршило за данас са питањима ја предлажем да ми данас прекинемо претрес доста смо већ исцрпели, ја мислим доста дуго траје и доста је овако доста исцрпно испитан да се можете ипак одморити до сутра. Сутра ћемо наставити са питањима, предочавањем, суочењем и све што иде редоследом.

Суд доноси

Р Е Ш Е Њ Е

Данашњи главни претрес се прекида.

Наставак се заказује за 22.02.2006. године у 9,30 часова у судници бр. 2.

ЗАПИСНИЧАР

ПРЕДСЕДНИК ВЕЋА-СУДИЈА